

Evangelhia după Lucas

(ediția liturgică)



Teologie pentru azi
București
2019

Evangelhia după Lucas

(ediția liturgică)

Traducere de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București

2019

© Teologie pentru azi
<https://www.teologiepentruazi.ro/>
2019

Această carte este proprietatea Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș. Ea nu poate fi tipărită și comercializată fără acordul direct al autorului ei, Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș.

Ediția de față este o ediție online gratuită.

Am tradus textul Evangheliei de față conform BYZ, ed. lui Maurice A. Robinson și William G. Pierpont, 1995, inclusă în Bible Works 10.

Am preluat Sfânta Icoană
din locația de aici¹.

Este o Sfântă Icoană
rusească, de sec. 16.

¹ A se vedea:
https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/21/Evangelist_Luka_pishustchiy_ikonu.jpg.

Capitolul 1

1. Întrucât mulți au încercat să întocmească povestirea despre lucrurile încredințate pe deplin între noi,

2. precum ni le-au dat nouă cei singuri văzători dintru început, și slujitori făcându-se Cuvântului,

3. părutu-s-a și mie, urmărind toate cu de-amănuntul de la început, să ți le scriu ție pe rând, preaputernice Teofile,

4. ca să cunoști siguranța cuvintelor despre care ai fost învățat!

5. Și a fost în zilele lui Irodis, împăratul Iudeii, un preot anume, cu numele Zaharias, din ceata lui Abia, și femeia lui era dintre fiicele lui Aaron și numele ei era Elisavet.

6. Și erau amândoi Drepti înaintea lui Dumnezeu, umblând fără prihane în toate poruncile și dreptățile Domnului.

7. Și ei nu aveau copil, deoarece Elisavet era stearpă și amândoi erau înaintați în zilele lor.

8. Dar a fost în timpul preoției lui, în timpul rânduielii cetei lui înaintea lui Dumnezeu,

9. și, după obiceiul preoției, el a primit să tămâieze intrând întru templul Domnului.

10. Și toată mulțimea poporului era afară, rugându-se, în ceasul tămâierii.

11. Și i s-a arătat lui Îngerul Domnului, stând de-a dreapta jertfelnicului tămâierii.

12. Și s-a tulburat Zaharias văzându-l, și frică a căzut peste el.

13. Și Îngerul a zis către el: „Nu te teme, Zaharia! Deoarece a fost ascultată rugăciunea ta, și femeia ta,

Elisavet, îți va naște ție fiu și vei chema numele lui *Ioannis*.

14. Și el îți va fi ție bucurie și mulți se vor bucura de nașterea lui.

15. Căci el va fi mare înaintea Domnului, și vin și sicheră nu are să bea, și se va umple de Duhul Sfânt încă din pântecul mamei sale.

16. Și pe mulți din fiii lui Israil îi va întoarce spre Domnul Dumnezeu lor;

17. și el va merge înaintea Lui în duhul și în puterea lui Ilias, ca să întoarcă inimile părinților către copii și pe cei neascultători într-o înțelepciune celor Drepti, ca să pregătească Domnului un popor pregătit”.

18. Și Zaharias a zis către Înger: „După ce voi cunoaște aceasta? Căci eu sunt bătrân și femeia mea este înaintată în zilele ei”.

19. Și Îngerul răspunzând, i-a zis lui: „Eu sunt Gavriil, cel care stă înaintea lui Dumnezeu și am fost trimis să grăiesc către tine și să-ți binevestesc ție acestea.

20. Și, iată, vei fi tăcând și nu vei putea să vorbești, până în ziua în care au să fie acestea, pentru că nu ai crezut cuvintelor mele, care se vor împlini într-o vremea lor!”.

21. Și poporul era așteptând pe Zaharias și se minunau de întârzierea lui în templu.

22. Și Zaharias ieșind, nu putea să le vorbească lor. Și au cunoscut că el a văzut vedere în templu. Și el era făcându-le semn lor și rămase mut.

23. Și a fost, când s-au împlinit zilele slujirii lui, că s-a dus într-o casă sa.

24. Iar după acele zile a zămislit Elisavet, femeia sa, și s-a ascuns pe sine 5 luni, zicând

25. că: „Așa mi-a făcut mie Domnul în zilele în care a privit, ca să înlăture ocara mea dintre oameni”.

26. Iar în a 6-a lună a fost trimis Îngerul Gavriil de către Dumnezeu într-o cetate din Galileea, al cărei nume este *Nazaret*,

27. către o fecioară logodită cu un bărbat, al cărui nume era *Iosif*, din casa lui David, iar numele fecioarei era *Mariam*.

28. Și intrând Îngerul către ea, a zis: „Bucură-te, cea plină de har! Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei”.

29. Iar ea, văzându-l, s-a tulburat de cuvântul lui, și cugeta întru sine: „Ce fel de salutare este aceasta?”.

30. Și Îngerul i-a zis ei: „Nu te teme, *Mariam*! Căci ai aflat har la Dumnezeu.

31. Și, iată, vei lua în pântece și vei naște Fiu și vei chema numele Lui *Iisus*!

32. Acesta va fi mare și Fiul Celui Preaînalt Se va chema și Domnul Dumnezeu Îi va da Lui tronul lui David, al tatălui Său,

33. și va împărăți peste casa lui Iacov într-o veci, și Împărăția Lui nu va avea sfârșit”.

34. Și *Mariam* a zis către Înger: „Cum va fi aceasta, când bărbat nu cunosc?”.

35. Și răspunzând, Îngerul i-a zis ei: „Duhul Sfânt Se va coborî întru tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri pe tine, de aceea și Sfântul care Se naște din tine *Fiul lui Dumnezeu* va fi chemat.

36. Și iată, *Elisavet*, rudenia ta, și ea a zămislit fiu la bătrânețea ei! Și luna aceasta îi este ei a 6-a lună de când a zămislit, a celei care se numește *stearpă*.

37. Că la Dumnezeu nu va fi cu neputință tot cuvântul”.

38. Și a zis Mariam: „Iată, roaba Domnului! Fie mie după cuvântul tău”. Și Îngerul a plecat de la ea.

39. Și în zilele acelea, ridicându-se Mariam, a mers într-un ținut muntos degrabă, într-o cetate a Iudei,

40. și a intrat într-o casă a lui Zaharias și a salutat-o pe Elisavet.

41. Și a fost, când a auzit Elisavet salutarea Mariei, că a săltat pruncul în pântecele ei. Și s-a umplut Elisavet de Duhul Sfânt

42. și a strigat cu glas mare și a zis: „Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelei tale!

43. Și de unde mie aceasta, ca să vină Maica Domnului meu la mine?

44. Că iată, cum a fost glasul salutării tale într-o urechea mea, pruncul a săltat de bucurie în pântecele meu!

45. Și fericită este cea care a crezut că va fi împlinirea celor spuse ei de la Domnul”.

46. Și Mariam a zis: „Mărește sufletul meu pe Domnul,

47. și s-a bucurat duhul meu în Dumnezeu, Mântuitorul meu.

48. Că a privit spre smerenia roabei Sale. Căci, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile!

49. Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și sfânt este numele Lui.

50. Și mila Lui este într-o neamuri neamurilor a celor care se tem de El.

51. El a făcut putere într-un braț al Lui. I-a risipit pe cei mândri în cugetul inimii lor.

52. A coborât pe stăpânitori de pe tronuri și i-a înălțat pe cei smeriți.

53. Pe cei care sunt flămânzi i-a umplut de bunătați și pe cei care sunt bogați i-a scos afară deșerți.

54. L-a ajutat pe Israil, slujitorul Lui, ca să pomenească mila,

55. precum a spus către părinții noștri, lui Avraam și seminției lui până în veac”.

56. Și a rămas Mariam cu ea ca la 3 luni și s-a întors apoi întru casa ei.

57. Iar Elisavetei i s-a împlinit vremea să nască ea și a născut fiu.

58. Și au auzit vecinii și rudele ei că marea Domnul mila Lui cu ea și se bucurau împreună cu ea.

59. Și când a fost în a 8-a zi, au venit să taie împrejur pe prunc. Și îl chemau pe el pe numele tatălui său, Zaharias.

60. Și răspunzând mama lui, a zis: „Nu, ci va fi chemat *Ioannis!*”.

61. Și au zis către ea că: „Nimeni nu este în rudenia ta care să fie chemat cu numele acesta”.

62. Și făceau semne tatălui său, întrebând cum ar voi să fie numit el.

63. Și Zaharias cerând o tăbliță a scris, zicând: „*Ioannis* este numele lui!”. Și s-au minunat toți.

64. Și s-a deschis gura lui numaidecât și limba lui, și vorbea binecuvântând pe Dumnezeu.

65. Și s-a făcut frică peste toți vecinii lor. Și în tot ținutul muntos al Iudeii se discutau toate cuvintele acestea.

66. Și toți, care le-au auzit, le-au pus în inima lor, zicând: „Oare ce va fi pruncul acesta?”. Și mâna Domnului era cu el.

67. Și Zaharias, tatăl său, s-a umplut de Duhul Sfânt și a profețit, zicând:

68. „Binecuvântat este Domnul Dumnezeu lui Israil, că a cercetat și a făcut răscumpărare poporului Său,

69. și a ridicat cornul mântuirii noastre în casa lui David, a slujitorului Său –

70. precum a spus prin gura celor Sfinți, a celor din veac Profeți ai Lui –

71. mântuire de vrăjmașii noștri și din mâna tuturor celor care ne urăsc pe noi!

72. Ca să facă milă cu părinții noștri, și să-Și aducă aminte de făgăduința cea sfântă a Lui,

73. de jurământul cu care S-a jurat către Avraam, părintele nostru, ca să ne dea nouă,

74. fără frică, din mâna vrăjmașilor noștri izbăvindu-ne, a sluji Lui

75. în cuvioșie și în dreptate, înaintea Lui, în toate zilele vieții noastre.

76. Iar tu, pruncule, Profet al Celui Preaînalt vei fi chemat! Căci vei merge înaintea feței Domnului, ca să pregătești căile Lui,

77. să dai cunoașterea mântuirii poporului Său întru iertarea păcatelor lor,

78. pentru milostivirile milei Dumnezeului nostru, întru care ne-a cercetat pe noi Răsăritul Cel din înălțime,

79. ca să lumineze pe cei care șed în întuneric și în umbra morții, și ca să îndrepte picioarele noastre întru calea păcii”.

80. Iar pruncul creștea și se întărea cu duhul, și el a fost în pustiuri până în ziua arătării lui către Israil.

Capitolul 2

1. Dar a fost în zilele acelea, că a ieșit poruncă de la Chesar Avgustos, pentru a se înscrie toată lumea.

2. Și această înscriere s-a făcut întâi, guvernând Chirinos Siria.

3. Și mergeau toți a se înscrie, fiecare întru cetatea sa.

4. Și s-a suit și Iosif din Galilea, din cetatea Nazaret, întru Iudea, în cetatea lui David, care se numește *Bitleem*, pentru că el era din casa și neamul lui David,

5. ca să se înscrie împreună cu Mariam, cea care a fost logodită lui femeie, fiind aceasta însărcinată.

6. Și a fost, în timpul când erau ei acolo, că s-au împlinit zilele ca ea să nască.

7. Și a născut pe Fiul ei Cel Întâi-născut și L-a înfășat pe El și L-a culcat pe El în iesle, pentru că nu era lor loc întru găzduire.

8. Și erau păstori în ținutul acela, trăind în afara porților cetății și păzind paze de noapte la turma lor.

9. Și iată, Îngerul Domnului a stat lângă ei, și slava Domnului a strălucit împrejurul lor! Și ei s-au înfricoșat cu frică mare.

10. Și Îngerul le-a zis lor: „Nu vă temeți! Căci iată, vă binevestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot poporul!

11. Că vi s-a născut vouă astăzi Mântuitorul, Care este Hristos Domnul, în cetatea lui David.

12. Și acesta va fi vouă semnul: veți afla Prunc înfășat, culcat în iesle”.

13. Și deodată a fost, împreună cu Îngerul, mulțime de oaste cerească, lăudând pe Dumnezeu și zicând:

14. „Slava lui Dumnezeu este într-una cea preaînaltă și pe pământ este pacea, întru oameni bunăvoirea”.

15. Și a fost, când Îngerii au plecat de la ei într-un cer, că oamenii, păstorii, ziceau unii către alții: „Așadar, să mergem până la Bitleem și să vedem cuvântul acesta care s-a făcut, pe care Domnul ni l-a făcut cunoscut nouă!”.

16. Și au venit grăbindu-se, și au aflat pe Mariam și pe Iosif și pe Pruncul culcat în iesle.

17. Și văzându-L, au vestit despre cuvântul cel care a fost spus lor despre Copilul acesta.

18. Și toți care auzeau, se minunau despre cele care au fost spuse de către păstori către ei.

19. Iar Mariam păstra toate cuvintele acestea, cugetând în inima ei.

20. Și păstorii s-au întors, slăvind și lăudând pe Dumnezeu, pentru toate câte au auzit și au văzut, precum s-a spus către ei.

21. Și când s-au împlinit cele 8 zile ca să-L taie împrejur pe El, atunci a fost chemat numele Lui *Iisus*, după cum fusese numit de Înger, mai înainte ca să fie zămislit El în pânțe.

22. Și când s-au împlinit zilele curățirii lor, după legea lui Moisis, L-au adus pe El întru Ierosolima, ca să stea înaintea Domnului

23. – precum a fost scris în legea Domnului, că „Tot cel de parte bărbătească deschizând pânțele va fi chemat *Sfântul Domnului* –

24. și să dea jertfă, după cum a fost spus în legea Domnului: „O pereche de turturele sau doi pui de porumbițe”.

25. Și iată, era un om în Ierusalim, al cărui nume era Simeon! Și omul acesta era Drept și evlavios, așteptând Mângâierea lui Israil, și Duhul Sfânt era în el.

26. Și era el înștiințat de către Duhul Sfânt, că nu are să vadă moartea înainte de-a vedea pe Hristosul Domnului.

27. Și a venit el în Duhul într-un templu. Și când să aducă părinții pe copilul Iisus, ca să facă ei după obiceiul legii pentru El,

28. și el L-a primit pe El într-un brațel sale, și a binecuvântat pe Dumnezeu și a zis:

29. „Acum eliberezi pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace,

30. că au văzut ochii mei mântuirea Ta,

31. pe care ai pregătit-o înaintea feței tuturor popoarelor,

32. luminează într-o descoperire a neamurilor și slava poporului Tău Israil”.

33. Și erau Iosif și Maica Lui minunându-se de cele spuse despre El.

34. Și Simeon i-a binecuvântat pe ei și a zis către Mariam, Maica Lui: „Iată, Acesta este pus într-o cădere și ridicarea multora în Israil și într-un semn al vorbirii împotriva!

35. Dar și însăși sufletul tău va fi străpuns de sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi”.

36. Și era Anna Profetesa, fiica lui Fanuil, din seminția lui Asir – aceasta fiind înaintată în zile multe, trăind cu bărbat doar 7 ani de la fecioria ei,

37. și ea fiind văduvă ca de 84 de ani –, care nu se depărta de templu, slujind noaptea și ziua în postiri și în rugăciuni.

38. Și aceasta, apropiindu-se în acel ceas, mulțimea Domnului și vorbea despre El tuturor celor care așteptau răscumpărare în Ierusalim.

39. Și când au săvârșit toate cele după legea Domnului, s-au întors întru Galilea, întru cetatea lor, Nazaret.

40. Iar Copilul creștea și Se întărea cu duhul, umplându-Se de înțelepciune și harul lui Dumnezeu era în El.

41. Și părinții Lui mergeau pe fiecare an întru Ierusalim, la sărbătoarea Paștiului.

42. Și când Iisus a fost de 12 ani, s-au suit ei întru Ierusalim, după obiceiul sărbătorii,

43. și sfârșindu-se zilele, pe când se întorceau ei, copilul Iisus a rămas în Ierusalim și nu au știut Iosif și Maica Lui.

44. Dar, presupunând a fi El în caravană, au mers cale de o zi și-L căutau pe El între rudenii și între cunoscuți.

45. Și neaflându-L pe El, s-au întors întru Ierusalim, căutându-L pe El.

46. Și a fost, după trei zile, că L-au aflat pe El în templu, șezând în mijlocul învățătorilor, și ascultându-i pe ei și întrebându-i pe ei.

47. Și se uimeau toți care Îl auzeau pe El de înțelegerea și de răspunsurile Sale.

48. Și văzându-L pe El, au fost uimiți. Și Maica Lui a zis către El: „Fiule, de ce ne-ai făcut nouă așa? Iată, tatăl Tău și eu, îngrijorându-ne, Te căutam pe Tine!”.

49. Și Iisus a zis către ei: „De ce Mă căutați pe Mine? Nu știați că în cele ale Tatălui Meu se cuvine Mie a fi?”.

50. Și ei nu au înțeles cuvântul pe care li l-a spus lor.

51. Și a coborât cu ei și a venit întru Nazaret. Și El le era supus lor. Și Maica Lui păzea toate cuvintele acestea în inima ei.

52. Și Iisus sporea cu înțelepciunea și cu vârsta și cu harul la Dumnezeu și la oameni.

Capitolul 3

1. Iar în al 15-lea an al stăpânirii lui Tiberios Chesar, stăpânind Pontios Pilatos al Iudeii, și fiind tetrarh al Galileii Irodis, iar Filippos, fratele lui, fiind tetrarh al Itureii și al ținutului Trahonitis, iar Lisaniias fiind tetrarh al Abilinisului,

2. în vremea arhiereilor Annas și Caiafas, a fost cuvântul lui Dumnezeu în Ioannis, fiul lui Zaharias, în pustie.

3. Și a venit el într-o toată împrejurimea Iudeii, propovăduind botezul pocăinței într-o iertarea păcatelor.

4. Precum s-a scris în cartea cuvintelor lui Isaias Profetul, zicând: „Glasul strigând în pustie: «Pregătiți calea Domnului! Drepte faceți cărările Lui!».

5. Toată valea se va umple și tot muntele și dealul se vor smeri. Și vor fi cele strâmbe într-o drepte și cele aspre într-o căi line.

6. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu”.

7. Așadar, Ioannis zicea mulțimilor care veneau să se boteze de către el: „Puilor de vipere, cine v-a arătat vouă să fugiți de urgia ce va să vină?

8. Așadar, faceți roade vrednice de pocăință! Și să nu începeți a zice în voi înșivă: «Tată avem pe Avraam», căci vă spun vouă că Dumnezeu poate și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam.

9. Iar acum și securea stă la rădăcina pomilor. Așadar, tot pomul care nu face roadă bună se taie și într-o foc se aruncă”.

10. Și mulțimile îl întrebau pe el, zicând: „Așadar, ce vom face?”.

11. Și, răspunzând, Ioannis le zice lor: „Cel care are două hitoane să dea celui neavând! Și cel care are mâncăruri asemenea să facă!”.

12. Și au venit și vameșii să se boteze și au spus către el: „Învățătorule, ce vom face?”.

13. Iar el a zis către ei: „Nimic mai mult să nu faceți decât v-a fost poruncit vouă!”.

14. Și-l întrebau pe el și ostașii, zicând: „Și noi ce vom face?”. Și a zis către ei: „Pe nimeni să nu clătinați, nici să învinuiți pe nedrept. Și fiți mulțumiți cu plățile voastre!”.

15. Și așteptând poporul și gândind toți în inimile lor despre Ioannis, dacă nu cumva el să fie Hristos,

16. a răspuns Ioannis, tuturor zicând: „Eu cu apă vă botez pe voi. Dar vine Cel mai tare decât mine, Căruia nu sunt în stare să-I dezleg cureaua sandalelor Lui. El pe voi vă va boteza în Duhul Sfânt și în foc.

17. A Cărui lopată de vânturare este în mâna Lui și va curăța aria Lui și va strânge grâul întru hambarul Lui, iar pleava o va arde cu focul cel nestins”.

18. Așadar, și cu multe altele mângâindu-i, Ioannis binevestea poporului.

19. Iar Irodis, tetrarhul, muștrat fiind de către el pentru Irodias, femeia fratelui său, și pentru toate relele pe care le-a făcut Irodis,

20. a adăugat și aceasta peste toate celelalte și l-a închis pe Ioannis în temniță.

21. Și a fost când s-a botezat tot poporul, și Iisus botezându-Se și rugându-Se, să se deschidă cerul

22. și să Se coboare Duhul Sfânt trupește, în chip ca de porumbiță în El, și glas din cer să fie, zicând: „Tu ești Fiul Meu cel iubit, întru Tine am binevoit”.

23. Și Însuși Iisus era ca la 30 de ani și era începând să propovăduiască, fiind – precum se socotea – fiul lui Iosif, fiul lui Ili,

24. fiul lui Mattat, fiul lui Levi, fiul lui Melhi, fiul lui Ianne, fiul lui Iosif,

25. fiul lui Mattatias, fiul lui Amos, fiul lui Naum, fiul lui Esli, fiul lui Nanghe,

26. fiul lui Maat, fiul lui Mattatias, fiul lui Semein, fiul lui Iosif, fiul lui Iudas,

27. fiul lui Ioanan, fiul lui Risa, fiul lui Zorobabel, fiul lui Salatiil, fiul lui Niri,

28. fiul lui Melhi, fiul lui Addi, fiul lui Cosam, fiul lui Elmodam, fiul lui Ir,

29. fiul lui Iosis, fiul lui Eliezer, fiul lui Iorim, fiul lui Mattat, fiu lui Levi,

30. fiul lui Simeon, fiul lui Iudas, fiul lui Iosif, fiul lui Ionam, fiul lui Eliachim,

31. fiul lui Melea, fiul lui Mainan, fiul lui Mattata, fiul lui Natam, fiul lui David,

32. fiul lui Iesse, fiul lui Obid, fiul lui Booz, fiul lui Salmon, fiul lui Naasson,

33. fiul lui Aminadab, fiul lui Aram, fiul lui Esrom, fiul lui Fares, fiul lui Iudas,

34. fiul lui Iacov, fiul lui Isaac, fiul lui Avraam, fiul lui Tara, fiul lui Nahor,

35. fiul lui Seruh, fiul lui Ragav, fiul lui Falec, fiul lui Eber, fiul lui Sala,

36. fiul lui Cainam, fiul lui Arfaxad, fiul lui Sim, fiul lui Noe, fiul lui Lameh,

37. fiul lui Matusala, fiul lui Enoh, fiul lui Iaret, fiul lui Maleleil, fiul lui Cainam,

38. fiul lui Enos, fiul lui Sit, fiul lui Adam, Fiul lui Dumnezeu.

Capitolul 4

1. Iar Iisus, fiind plin de Duhul Sfânt, S-a întors de la Iordanis și era dus în Duhul într-o pustie,

2. patruzeci de zile ispitindu-Se de către diavolul. Și El nu a mâncat nimic în zilele acelea. Și, sfârșindu-se ele, după aceea a flămânzit.

3. Și diavolul I-a zis Lui: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, zi pietrei acesteia ca să se facă pâine!”.

4. Și Iisus a răspuns către el, zicând: „A fost scris că «Nu numai întru pâine va trăi omul, ci și în tot cuvântul lui Dumnezeu»”.

5. Și diavolul ridicându-L pe El într-un munte înalt, I-a arătat Lui toate împărățiile lumii într-o clipă de vreme.

6. Și diavolul I-a zis Lui: „Ție Îți voi da puterea aceasta toată și slava lor. Că mie mi-a fost dată, și cui am să vreau, i-o dau pe aceasta.

7. Așadar, dacă Tu ai să Te închini înaintea mea, va fi toată a Ta”.

8. Și Iisus, răspunzându-i lui, a zis: „Pleacă înapoia Mea, Satana! Căci a fost scris: «Te vei închina Domnului Dumnezeuului tău și numai Lui Îi vei sluji»”.

9. Și L-a dus pe El într-o Ierusalim și L-a pus pe El pe aripa templului și I-a zis Lui: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, aruncă-Te pe Tine de aici jos!

10. Căci a fost scris că: «Îngerilor Lui va porunci pentru Tine, ca să Te păzească».

11. Și: «Pe mâini Te vor ridica, ca nu cumva să se poticnească de piatră piciorul Tău»”.

12. Și Iisus, răspunzându-i lui, a zis că: „A fost zis: «Nu vei ispiti pe Domnul Dumnezeuul tău»”.

13. Și diavolul sfârșindu-și toată ispitirea, s-a depărtat de El până la o vreme.

14. Și Iisus S-a întors în puterea Duhului întru Galilea. Și vestea despre El a ieșit în toată împrejurimea.

15. Și El învăța în sinagogile lor, slăvindu-Se de către toți.

16. Și a venit întru Nazaret, unde era crescut. Și a intrat, după obiceiul Lui, în ziua sabaturilor, întru sinagogă, și S-a ridicat să citească.

17. Și I s-a dat Lui cartea lui Isaias Profetul. Și derulând cartea, a aflat locul în care era scris:

18. „Duhul Domnului este întru Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți cu inima, să propovăduiesc robilor eliberarea și celor orbi recăpătarea vederii, să trimit pe cei împilați în eliberare,

19. să propovăduiesc anul plăcut Domnului”.

20. Și rulând cartea, dând-o slujitorului, a șezut. Și ochii tuturor acelor care erau în sinagogă erau ațintiți asupra Lui.

21. Și a început a zice către ei că: „Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre”.

22. Și toți mărturiseau Lui și se minunau în cuvintele harului, care ieșeau din gura Lui, și ziceau: „Nu este Acesta fiul lui Iosif?”.

23. Și Iisus a zis către ei: „Cu siguranță Îmi veți zice Mie parabola aceasta: «Doctore, vindecă-te pe tine însuși!». Câte am auzit făcându-se în Capernaum, fă și aici în patria Ta!”.

24. Și Iisus a zis către ei: „Amin zic vouă că niciun Profet nu este binevenit în patria sa.

25. Și în adevăr vă zic vouă, multe văduve erau în zilele lui Ilias în Israil, când s-a închis cerul pentru

3 ani și 6 luni, încât a fost foamete mare peste tot pământul.

26. Și către niciuna dintre acestea nu a fost trimis Ilias, ci numai în Sarepta Sidonului, către o femeie văduvă.

27. Și mulți leproși erau în zilele lui Eliseos, ale Profetului, în Israil. Și niciunul dintre ei nu s-a curățit, ci numai Neeman Sirosul/ Sirianul”.

28. Și, auzind acestea, s-au umplut toți de mânie în sinagogă,

29. și ridicându-se, L-au scos pe El în afara cetății și L-au dus pe El până pe sprânceana muntelui, pe care fusese zidită cetatea lor, pentru ca să-L arunce jos pe El.

30. Dar El, trecând prin mijlocul lor, mergea.

31. Și Iisus a coborât întru Capernaum, orașul Galileii, și era învățându-i pe ei în sabaturi.

32. Și se minunau de învățătura Lui, că în putere era cuvântul Său.

33. Și în sinagogă era un om având duh de demon necurat, și a strigat cu glas mare,

34. zicând: „Lasă-ne! Ce este nouă și Ție, Iisuse Nazarinene? Ai venit să ne pierzi pe noi? Te-am cunoscut cine ești: Sfântul lui Dumnezeu”.

35. Și Iisus l-a certat pe el, zicând: „Taci și ieși din el!”. Și demonul, aruncându-l pe el întru mijloc, a ieșit din el, cu nimic stricându-l pe el.

36. Și s-a făcut uimire în toți și spuneau unii către alții, zicând: „Ce este cuvântul acesta? Că în stăpânire și putere poruncește duhurilor celor necurate și ele ies”.

37. Și a ieșit vestea despre El întru tot locul cel dimprejur.

38. Și ridicându-Se Iisus din sinagogă, a intrat întru casa lui Simon. Și soacra lui Simon era păti-

mind din cauza febrei celei mari. Și L-au rugat pe El pentru ea.

39. Și Iisus stând asupra ei, a certat febra și boala a lăsat-o pe ea. Și aceasta, îndată ridicându-se, le slujea lor.

40. Însă, apunând soarele, toți câți aveau oameni bolind cu boli felurite, îi aduceau pe ei către El. Iar El, punându-Și mâinile pe fiecare dintre ei, i-a vindecat pe ei.

41. Și ieșeau și demoni din mulți, strigând și zicând că: „Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu”. Și, certându-i, nu îi lăsa pe ei a vorbi, căci știuseră a fi El Hristos.

42. Și făcându-se ziuă, Iisus ieșind, a mers într-un loc pustiu. Și mulțimile Îl căutau pe El și au venit până la El. Și Îl țineau pe El pentru a nu pleca de la ei.

43. Iar El a zis către ei că: „Și altor orașe Mi se cuvine să binevestesc Împărăția lui Dumnezeu! Că întru aceasta am fost trimis”.

44. Și Iisus era propovăduind în sinagogile Galileii.

Capitolul 5

1. Și a fost, când mulțimea Îl împresura pe El pentru a auzi cuvântul lui Dumnezeu, și El era stând lângă lacul Ghennisaret.

2. Și El a văzut două corăbii stând lângă lac, iar pescarii, coborând din ele, își spălau plasele.

3. Și intrând într-una din corăbii, care era a lui Simon, i-a cerut lui să o împingă puțin de la pământ. Și, așezându-Se, învăța mulțimile din corabie.

4. Iar când a încetat grăind, Iisus a zis către Simon: „Împinge-o întru adânc și lăsați jos plasele voastre întru prindere!”.

5. Și Simon, răspunzând, I-a zis Lui: „Stăpâne, întru toată noaptea, trudind, nimic n-am prins! Dar, pentru cuvântul Tău, voi lăsa jos plasa”.

6. Și aceasta făcând, au prins mulțime multă de pești. Și se rupea plasa lor.

7. Și au făcut semn părtașilor lor celor din cealaltă corabie, ca să vină să le ajute lor. Și au venit și au umplut amândouă corăbiile, astfel încât ele erau a se scufunda.

8. Iar Simon Petros, văzând aceasta, a căzut la genunchii lui Iisus, zicând: „Leși de la mine, că om păcătos sunt, Doamne!”.

9. Că uimire l-a cuprins pe el și pe toți cei care erau împreună cu el, întru prinderea peștilor care au fost prinși.

10. Și la fel i-a cuprins uimirea și pe Iacovos și pe Ioannis, fiii lui Zebedeos, care erau părtașii lui Simon. Și Iisus a zis către Simon: „Nu te teme! De acum oameni vei fi prinzând”.

11. Și aducând corăbiile la pământ, lăsând toate, I-au urmat Lui.

12. Și a fost, când era El într-unul dintre orașe, și iată un om plin de lepră! Și, văzându-L pe Iisus, căzând pe fața sa, L-a rugat pe El, zicând: „Doamne, dacă ai să voiești, poți să mă curățești”.

13. Și Iisus, întinzând mâna, l-a atins pe el, zicând: „Voiesc, curățește-te!”. Și îndată lepra s-a dus de la el.

14. Și El i-a poruncit lui ca nimănui să nu spună, „ci, mergând, arată-te pe tine preotului și adu pentru curățirea ta, precum a poruncit Mosis, întru mărturie lor”.

15. Și se răspândea și mai mult cuvântul despre El. Și se adunau mulțimi multe pentru a auzi și a fi vindecate de bolile lor de către El.

16. Iar El era retrăgându-Se în cele ale pustiilor și rugându-Se.

17. Și a fost în una dintre zile, și El era învățând. Și erau fariseii și învățătorii de lege șezând, care erau veniți din toate satele Galileii, Iudeii și Ierusalimului. Și puterea Domnului era întru a se vindeca ei.

18. Și iată, oameni purtând pe pat un om, care era paralytic, și căutau să-l ducă pe el înăuntru și să-l pună înaintea Lui!

19. Și neaflând pe unde să-l ducă pe el, din cauza mulțimii, suindu-se pe acoperiș, printre țigle, l-au lăsat în jos pe el cu patul, întru mijloc, înaintea lui Iisus.

20. Și Iisus văzând credința lor, i-a zis lui: „Omule, ți-au fost iertate ție păcatele tale!”.

21. Și au început a cugeta cărturarii și fariseii, zicând: „Cine este Acesta, Care grăiește blasfemii? Cine poate a ierta păcatele, afară numai de Dumnezeu?”.

22. Și Iisus, cunoscând gândurile lor, răspunzând, a zis către ei: „Ce cugetați în inimile voastre?

23. Ce este mai ușor: să zic: «Ți s-au iertat ție păcatele tale» sau să zic: «Ridică-te și umblă!»?

24. Dar ca să știți că putere are Fiul omului pe pământ a ierta păcatele – i-a zis paralticului – ție îți zic: «Ridică-te, și luându-ți patul tău, mergi într-o casa ta!»”.

25. Și îndată ridicându-se înaintea lor, luându-și patul pe care zăcuse, a plecat într-o casa lui, slăvind pe Dumnezeu.

26. Și extaz i-a luat pe toți, și slăveau pe Dumnezeu, și s-au umplut de frică, zicând că: „Am văzut cele minunate astăzi”.

27. Și după acestea, Iisus a ieșit și a văzut un vameș, cu numele Levi, stând la vamă, și i-a zis lui: „Urmează-Mi Mie!”.

28. Și Levi, lăsând toate, ridicându-se l-a urmat Lui.

29. Și Levi l-a făcut Lui ospăț mare în casa sa. Și era mulțime multă de vameși, cât și alții, care erau împreună cu ei șezând.

30. Și cărturarii lor și fariseii cărteau împotriva Ucenicilor Săi, zicând: „Pentru ce cu vameșii și cu păcătoșii mâncați și beți?”.

31. Și Iisus, răspunzându-le, a zis către ei: „Nu au nevoie de doctor cei care sunt sănătoși, ci cei care sunt bolnavi.

32. Nu am venit să chem pe cei Drepti, ci pe cei păcătoși într-o pocăință”.

33. Iar ei au zis către El: „De ce ucenicii lui Ioanis postesc deseori și fac rugăciuni, la fel și ai fariseilor, iar ai Tăi mănâncă și bea?”.

34. Și El a zis către ei: „Nu puteți pe însoțitorii Mirelui, cât Mirele este cu ei, să-i faceți a posti!

35. Dar vor veni și zilele când are să se ia de la ei Mirele. Atunci vor posti în zilele acelea”.

36. Și le zicea și parabolă către ei, că: „Nimeni nu pune petic de veșmânt nou la veșmânt vechi. Iar de nu face așa, și cel nou se rupe, și celui vechi nu i se potrivește peticul de la cel nou.

37. Și nimeni nu pune vin nou într-un burdufurile cele vechi. Iar de nu face așa, vinul cel nou va rupe burdufurile și el se va vărsa și burdufurile vor pieri.

38. Ci vinul cel nou într-un burdufurile cele noi trebuie să fie pus și ambele se vor păstra.

39. Și nimeni bând pe cel vechi [nu] voiește numaidecât pe cel nou, ci zice: «Mai bun este cel vechi»”.

Capitolul 6

1. Și a fost în sabatul cel de-al doilea, al celui dintâi an, că a trecut El prin semănături. Și ucenicii Lui smulgeau spice și mâncau, frecându-le cu mâinile.

2. Iar unii dintre farisei le-au zis lor: „Ce faceți, care nu este permis a se face în sabaturi?”.

3. Și Iisus, răspunzând către ei, a zis: „Nici aceasta nu ați citit, ce a făcut David, când a flămânzit el și cei care au fost împreună cu el?”

4. Cum David a intrat într-o casă a lui Dumnezeu și a luat pâinile punerii înainte și a mâncat, și a dat și celor dimpreună cu el, din care nu este permis să se mănânce, afară numai de preoți?”.

5. Și le zicea lor că: „Domn este Fiul omului și al sabatului”.

6. Și a fost și în alt sabbat că a intrat El într-o sinagogă și a început să învețe poporul. Și era acolo un om, și mâna lui cea dreaptă era uscată.

7. Și cărturarii și fariseii urmăreau îndeaproape, dacă în sabbatul acela va vindeca. Ca să afle învinuire asupra Lui.

8. Iar El a știut gândurile lor și a zis omului având mâna uscată: „Ridică-te și stai într-o mijloc!”. Iar el, ridicându-se, a stat.

9. Atunci, Iisus a zis către ei: „Vă întreb pe voi ce se cuvine în sabaturi: să faci bine sau să faci rău? Suflet să mântui sau să-l omori?”.

10. Și uitându-se împrejur la ei toți, i-a zis lui: „Întinde mâna ta!”. Iar el a făcut astfel și s-a refăcut mâna lui sănătoasă ca și cealaltă.

11. Iar ei s-au umplut de nebunie. Și vorbeau unul către altul ce să-I facă lui Iisus.

12. Și a fost în zilele acelea, că Iisus a ieșit într-un munte ca să Se roage. Și a fost petrecând întreaga noapte într-o rugăciunea lui Dumnezeu.

13. Și când s-a făcut ziuă, i-a chemat pe Ucenicii Săi. Și alegând dintre ei pe cei doisprezece, pe care și *Apostoli* i-a numit,

14. adică pe Simon, pe care și *Petros* l-a numit, și pe Andreas, fratele lui, pe Iacovos și pe Ioannis, pe Filippos și pe Bartolomeos,

15. pe Matteos și pe Tomas, pe Iacovos cel al lui Alfeos și pe Simon, cel numit *Zelotul/ Râvnitorul*,

16. pe Iudas al lui Iacovos și pe Iudas Iscariotis, care a fost și vânzător,

17. și, coborând împreună cu ei, Iisus a stat în loc întins, și era mulțimea Ucenicilor Săi și mulțime multă de popor din toată Iudea și din Ierusalim și de pe coasta Tirosului și a Sidonului, care au venit să Îl asculte pe El și să fie vindecați de bolile lor.

18. Și cei care erau chinuiți de duhurile cele necurate, erau și vindecați de către El.

19. Și toată mulțimea căuta a se atinge de El. Că putere ieșea din El și îi vindeca pe toți.

20. Și El, ridicându-Și ochii Lui spre Ucenicii Săi, zicea: „Fericiți cei săraci, că a voastră este Împărăția lui Dumnezeu.

21. Fericiți cei care flămânziți acum, că vă veți sătura. Fericiți cei care plângeți acum, că veți râde.

22. Fericiți sunteți, când or să vă urască pe voi oamenii și când or să vă despartă pe voi și or să vă ocărăască și or să scoată numele vostru ca un rău din cauza Fiului omului.

23. Bucurați-vă în acea zi și săltați! Căci, iată, plata voastră cea multă este în cer! Căci părinții lor unele ca acestea făceau Profeților.

24. Dar, vai vouă, celor bogați, că primiți acum mângâierea voastră!

25. Vai vouă, celor care v-ați săturat, că veți flămânzi! Vai vouă, celor care râdeți acum, că veți jeli și veți plânge!

26. Vai, când oamenii au să vă zică vouă *bine*! Căci părinții lor unele ca acestea făceau profeților celor mincinoși.

27. Dar vouă vă zic, celor care auziți: Iubiți pe vrăjmașii voștri! Faceți bine celor care vă urăsc pe voi!

28. Binecuvântați pe cei care vă blestemă pe voi! Rugați-vă pentru cei care vă necăjesc pe voi!

29. Celui care te lovește peste obraz, dă-l și pe celălalt! Și de la cel care ia veșmântul tău, nici cămașa să n-o oprești.

30. Și la tot cel care cere de la tine, dă-i! Și de la cel care îți ia pe ale tale, nu le cere!

31. Și precum voiți ca să vă facă vouă oamenii, faceți și voi lor asemenea!

32. Și dacă îi iubiți pe cei care vă iubesc pe voi, ce har vă este vouă? Căci și cei păcătoși îi iubesc pe cei care îi iubesc pe ei.

33. Și dacă aveți să faceți bine celor care vă fac vouă bine, ce har vă este vouă? Căci și cei păcătoși fac aceasta.

34. Și dacă aveți să-i împrumutați pe aceia, de la care nădăduiți să primiți înapoi, ce har vă este vouă? Căci și cei păcătoși împrumută celor păcătoși, ca să primească înapoi cele asemenea.

35. Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine și împrumutați, nimic nădăduind! Și plata voastră va fi multă și veți fi fiii Celui Preaînalt. Căci El este bun cu cei nemulțumitori și cu cei răi.

36. Așadar, fiți milostivi, precum și Tatăl vostru milostiv este!

37. Și nu judecați și nu aveți să fiți judecați! Nu osândiți și nu aveți să fiți osândiți! Iertați și veți fi iertați!

38. Dați și vi se va da vouă! Măsura cea bună, îndesată și scuturată și vărsându-se pe deasupra: pe aceasta o vor da întru sânul vostru. Căci cu aceeași măsură cu care măsurați, vi se va măsura vouă înapoi”.

39. Și le-a zis lor o parabolă: „Oare poate orbul pe orb a-l călăuzi? Nu vor cădea amândoi întru groapă?

40. Nu este ucenicul mai mare decât învățătorul său. Dar, desăvârșindu-se, va fi tot ca învățătorul său.

41. Și de ce vezi paiul în ochiul fratelui tău, dar bârna, cea care este în ochiul tău, nu o observi?

42. Sau cum poți a zice fratelui tău: «Frate, lasă să scot paiul care este în ochiul tău!», tu nevăzând bârna, cea care este în ochiul tău? Fățarnice, scoate mai întâi bârna din ochiul tău, și apoi vei vedea lămurit să scoți paiul care este în ochiul fratelui tău!

43. Căci nu este pom bun făcând rod putred și nici pom putred făcând rod bun.

44. Căci fiecare pom din rodul său se cunoaște. Căci nu se culeg smochine din spini și nici nu se adună strugure din măcăcine.

45. Omul cel bun din comoara cea bună a inimii sale scoate binele, iar omul cel rău din comoara cea rea a inimii sale scoate răul. Căci din prisosul inimii vorbește gura lui.

46. Și de ce Mă chemați: «Doamne! Doamne!», dar nu faceți pe care le zic?

47. Tot cel care vine către Mine și care aude cuvintele Mele și care le face pe ele, vă voi arăta vouă cui este asemenea.

48. Asemenea este omului zidindu-și o casă, care a săpat și a adâncit și a pus temelia casei sale pe piatră. Iar făcându-se apă mare, râul s-a rupt împotriva casei aceleia și nu a putut să o clatine pe ea, căci fusese întemeiată pe piatră.

49. Iar cel care a auzit și nu a făcut, asemenea este omului zidindu-și casa pe pământ. De care râul s-a rupt, și casa numaidecât a căzut, și a fost mare pieirea casei aceleia”.

Capitolul 7

1. Și când a sfârșit toate cuvintele Sale într-o aură a poporului, a intrat într-o Capernaum.

2. Iar robul unui centurion, bolnav fiind, care îi era lui de preț, vrea a muri.

3. Și auzind despre Iisus, a trimis la El pe cei mai bătrâni ai iudeilor, rugându-L pe El ca, venind, să vindece pe robul său.

4. Iar ei, venind către Iisus, Îl rugau pe El cu râvnă, zicând că: „Vrednic este cui vei da aceasta!

5. Căci iubește neamul nostru și sinagoga el ne-a zidit-o nouă”.

6. Iar Iisus mergea împreună cu ei. Și El deja nu departe fiind, nefiind depărtat de casă, centurionul a trimis la El prieteni, zicându-I Lui: „Doamne, nu Te necăji! Căci nu sunt vrednic ca să intri sub acoperișul meu.

7. Pentru aceea, nici pe mine nu m-am crezut vrednic să vin către Tine. Ci zi cu cuvântul și se va vindeca slujitorul meu!

8. Căci și eu sunt om rânduit sub stăpânire, având sub mine soldați, și zic acestuia: «Mergi!», și merge. Și altuia: «Vino!», și vine. Și robului meu: «Fă aceasta!», și face”.

9. Iar Iisus, auzind acestea, S-a minunat de el, și întorcându-Se, a zis mulțimii care Îi urma Lui: „Vă zic vouă, nici în Israil nu am aflat atâta credință!”.

10. Și întorcându-se într-o casă cei care au fost trimiși, l-au aflat însănătoșit pe robul care era bolnav.

11. Și a fost în următoarea zi, că Iisus mergea într-o cetate numită Nain! Și veneau împreună cu El Ucenicii Lui destui și mulțime multă.

12. Iar când S-a apropiat de poarta cetății, și atunci iată, se scotea afară un mort, fiul cel ununăscut al maicii sale, și ea era văduvă! Și destulă mulțime a cetății era împreună cu ea.

13. Și Domnul, văzând-o pe ea, I s-a făcut milă de ea, și i-a zis ei: „Nu plânge!”.

14. Și, apropiindu-Se, S-a atins de sicriu. Iar cei care îl purtau au stat. Și a zis: „Tinere, ție îți zic, scoală!”.

15. Și cel mort s-a ridicat și a început a vorbi. Și l-a dat pe el maicii sale.

16. Și i-a luat frica pe toți și slăveau pe Dumnezeu, zicând că: „Profet Mare S-a ridicat între noi” și că: „A cercetat Dumnezeu pe poporul Său”.

17. Și a ieșit cuvântul acesta despre El în toată Iudea și în toată împrejurimea.

18. Și i-au vestit lui Ioannis ucenicii săi despre toate acestea.

19. Și chemând vreo doi dintre ucenicii săi, Ioannis i-a trimis către Iisus, zicând: „Tu ești *Cel care vine* sau așteptăm pe altul?”.

20. Și venind către El, bărbații I-au zis: „Ioannis Botezătorul ne-a trimis pe noi către Tine, zicând: «Tu ești *Cel care vine* sau așteptăm pe altul?»”.

21. Și în ceasul acela, Iisus a vindecat pe mulți de boli și de chinuri și de duhuri rele, iar multor orbi le-a dăruit a vedea.

22. Și Iisus, răspunzând, le-a zis lor: „Mergând, vestiți lui Ioannis cele pe care le-ați văzut și le-ați auzit! Că cei orbi văd, cei șchiopi umblă, cei leproși se curățesc, cei surzi aud, cei morți învie, cei săraci binevestesc.

23. Și fericit este cel care nu are să se poticnească întru Mine!”.

24. Și, plecând vestitorii lui Ioannis, Iisus a început a zice mulțimilor despre Ioannis: „Pe cine ați ieșit să vedeți într-o pustie? O trestie clătinându-se de vânt?

25. Dar pe cine ați ieșit să vedeți? Un om îmbrăcat în veșminte moi? Iată, cei în veșmânt slăvit și într-o viață îmbelșugată fiind, într-o cale împărătească sunt!

26. Dar ce ați ieșit să vedeți? Un Profet? Adevărat vă zic vouă, el este și mai mult decât un Profet!

27. Acesta este despre care s-a scris: «Iată, Eu trimit pe vestitorul Meu către fața Ta, care va pregăti calea Ta înaintea Ta!».

28. Căci vă zic vouă, între cei născuți din femei nimeni nu este mai mare Profet decât Ioannis Botezătorul. Dar cel mai mic în Împărăția lui Dumnezeu este mai mare decât el”.

29. Și tot poporul auzind, chiar și vameșii s-au îndreptat pentru Dumnezeu, botezându-se cu botezul lui Ioannis.

30. Dar fariseii și legiuitorii sfatului lui Dumnezeu s-au lepădat într-o înșiră, nebotezându-se de către el.

31. „Așadar, cu cine voi asemăna oamenii neamului acestuia și cu cine sunt asemenea?

32. Asemenea sunt pruncilor celor care șed în piață și strigând unii către alții, și zicând: «V-am cântat vouă din flaut și n-ați jucat. V-am cântat vouă de jale și n-ați plâns».

33. Căci a venit Ioannis Botezătorul, nici pâine mâncând, nici vin bănd, și ziceți: «Demon are!».

34. A venit Fiul omului mâncând și bănd, și ziceți: «Iată, om mândăcios și băutor de vin, prietenul vameșilor și al celor păcătoși!».

35. Și înțelepciunea s-a îndreptat de la toți copiii ei”.

36. Și Îl ruga pe El unul dintre farisei ca să mănânce cu el. Și, intrând întru casa fariseului, S-a așezat.

37. Și iată, o femeie din cetate, care era păcătoasă, știind că El șade în casa fariseului, luând un alabastru de mir,

38. și, stând alături de picioarele Sale, înapoia Sa, plângând, a început a uda picioarele Lui cu lacrimi și cu perii capului ei le ștergea și săruta picioarele Lui și le ungea cu mir!

39. Dar, văzând aceasta fariseul, care L-a chemat pe El, a zis întru sine, zicând: „Acesta, dacă era Profet, cunoștea cine și ce fel este femeia care se atinge de El, și anume că este păcătoasă”.

40. Și Iisus, răspunzând, a zis către el: „Simone, am ție ceva să-ți zic!”. Și Simon zice: „Învățătorule, zi!”.

41. „Doi datornici erau datori unui împrumutător! Unul datora 500 de dinari, iar celălalt 50.

42. Și neavând ei să plătească, amândurora le-a iertat. Așadar, zi, care dintre ei îl va iubi mai mult pe el?”.

43. Și Simon, răspunzând, a zis: „Cred că cel căruia mai mult i-a iertat”. Și Iisus i-a zis lui: „Drept ai judecat”.

44. Și întorcându-se către femeie, i-a zis lui Simon: „Vezi această femeie? Am intrat întru casa ta și apă pe picioarele Mele nu Mi-ai dat. Dar aceasta cu lacrimi a udat picioarele Mele și cu perii capului ei le-a șters.

45. Sărutare Mie nu Mi-ai dat. Dar aceasta, de când am intrat, nu a încetat sărutând picioarele Mele.

46. Cu ulei capul Meu nu Mi-ai uns. Dar aceasta cu mir a uns picioarele Mele.

47. De aceea, îți zic ție: Au fost iertate păcatele ei cele multe, că a iubit mult. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește”.

48. Și Iisus a zis ei: „Au fost iertate păcatele tale”.

49. Și au început, cei care ședeau împreună cu El, a zice în ei înșiși: „Cine este Acesta, Care și păcatele le iartă?”.

50. Iar Iisus a zis către femeie: „Credința ta te-a mântuit. Mergi întru pace!”.

Capitolul 8

1. Și a fost după aceea, că El umbla prin cetăți și prin sate, propovăduind și binevestind Împărăția lui Dumnezeu. Și cei 12 erau împreună cu El,

2. și unele femei care fuseseră vindecate de duhurile cele rele și de boli: Maria, care se numește *Magdalini*, din care ieșiseră 7 demoni,

3. și Ioanna, femeia lui Huzas, epitropul lui Irodis, și Susanna, și altele multe, care slujeau lor din averile lor.

4. Și venind împreună mulțime multă și cei din cetăți mergând către El, le-a zis lor prin parabolă:

5. „A ieșit semănătorul să semene sămânța sa. Și când semăna el, una a căzut lângă cale și a fost călcată în picioare și păsările cerului au mâncat-o pe ea.

6. Și alta a căzut pe piatră și, crescând, s-a uscat, pentru că nu avea umezeală.

7. Și alta a căzut în mijlocul spinilor și, crescând spinii împreună cu ea, au înăbușit-o pe ea.

8. Și alta a căzut întru pământul cel bun și, crescând, a făcut rod însutit”. Și acestea zicând, El zicea cu glas tare: „Cel care are urechi a auzi, să audă!”.

9. Și Îl întrebau pe El Ucenicii Săi, zicând: „Oare ce să fie parabola aceasta?”.

10. Iar El a zis: „Vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției lui Dumnezeu. Dar altora li s-a dat în parabole, ca văzând să nu vadă și auzind să nu înțeleagă.

11. Și parabola este aceasta! Sămânța este cuvântul lui Dumnezeu.

12. Iar cei de lângă cale sunt cei care aud, apoi vine diavolul și ia cuvântul din inima lor, pentru ca nu cumva, crezând, să se mântuie.

13. Iar cei de pe piatră sunt cei care, când e să audă, cu bucurie primesc cuvântul, dar ei rădăcină nu au. Care la vreme cred și în vremea ispitirii cad.

14. Iar cea care a căzut între spini, aceștia sunt care, auzind, și de griji și de bogăție și de plăcerile vieții purtându-se, se înăbușă și nu aduc rod.

15. Iar cea care cade în pământ bun, aceia sunt care, în inimă frumoasă și bună, auzind cuvântul, îl țin și aduc rod într-o răbdare.

16. Și nimeni, luminătorul aprinzând, nu îl acoperă pe el cu un vas sau nu îl pune sub pat, ci în sfeșnic îl pune, ca cei care intră să vadă lumina.

17. Căci nu este lucru ascuns, care nu se va face arătat și nici tainic, care nu va fi cunoscut și într-o arătare să nu vină.

18. Așadar, vedeți după cum auziți! Căci, care are să aibă, i se va da lui, iar care nu are să aibă și ce i se pare a avea va fi luat de la el”.

19. Și au venit către El Maica și frații Săi și nu puteau să se întâlnească cu El din cauza mulțumii.

20. Și I s-a vestit Lui, zicând: „Maica Ta și frații Tăi au stat afară, voind să Te vadă”.

21. Iar El, răspunzând, a zis către ei: „Maica Mea și frații Mei aceștia sunt, care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl fac pe el”.

22. Și a fost în una din zile, că El a intrat într-o corabie și Ucenicii Lui erau cu El. Și Iisus a zis către ei: „Să trecem într-o cealaltă parte a lacului”. Și au plecat.

23. Și plutind ei, Iisus a adormit. Și a coborât furtună de vânt într-un lac și ei se umpleau de apă și erau în primejdie.

24. Și, venind, L-au trezit pe El, zicând: „Stăpâne, Stăpâne, pierim!”. Iar El, ridicându-Se, a certat vântul și valul apei și valurile au încetat și s-a făcut liniște.

25. Și El le-a zis lor: „Unde este credința voastră?”. Și, înfricoșându-se, se minunau, zicând unii către alții: „Oare cine este Acesta, că și vânturilor le poruncește și apei, și acestea I se supun Lui?”.

26. Și au plutit într-un ținut gadarinilor, care este de cealaltă parte a Galileii.

27. Și ieșind El la uscat, L-a întâmpinat pe El un om oarecare din cetate, care avea demoni de multe vremuri, și [cu] veșmânt nu se îmbrăca și în casă nu rămânea, ci în morminte.

28. Și văzându-L pe Iisus și strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: „Ce este mie și Ție, Iisuse, Fiule al Dumnezeului Celui Preaînalt? Mă rog de Tine, să nu mă chinui”.

29. Căci a poruncit duhului celui necurat să iasă din om. Căci în mulți ani l-a cuprins pe el, și era legat cu lanțuri și cu cătușe păzindu-se, și rupând legăturile, era condus de demon într-un pustiu.

30. Și Iisus l-a întrebat pe el, zicând: „Care îți este ție numele?”. Și el a zis: „Legiune!”. Că demoni mulți intraseră într-un el.

31. Și L-au rugat pe El ca să nu le poruncească lor să plece într-un adâncime.

32. Și era acolo o turmă de mulți porci păscând în munte. Și Îl rugau pe El ca să le îngăduie lor să intre într-un aceștia. Și le-a îngăduit lor.

33. Și au ieșit demonii din om și au intrat într-un porci. Și s-a aruncat turma de pe stâncă într-un lac și s-a înecat.

34. Și văzând cei care pășteau ceea ce s-a făcut, au fugit și au vestit într-un cetate și într-un câmpuri.

35. Și au ieșit să vadă ceea ce s-a făcut. Și au venit către Iisus și l-au aflat șezând pe omul din care ieșiseră demonii, îmbrăcat și fiind întreg la minte, lângă picioarele lui Iisus, și s-au înfricoșat.

36. Și le-au vestit lor și cei care au văzut cum s-a mântuit cel care a fost demonizat.

37. Și L-a rugat pe El toată mulțimea cea învecinată gadarinilor să plece de la ei, căci de frică mare erau cuprinși. Și El, intrând într-o corabie, S-a întors.

38. Și Îl ruga pe El omul, din care ieșiseră demonii, a fi cu El. Dar Iisus l-a eliberat pe el, zicând:

39. „Întoarce-te într-o casă ta și povestește câte ți-a făcut ție Dumnezeu!”. Și a mers prin toată cetatea, propovăduind câte i-a făcut lui Iisus.

40. Și a fost, când S-a întors Iisus, că mulțimea L-a primit cu bucurie pe El. Căci toți erau așteptându-L pe El.

41. Și iată, a venit un om al cărui nume era Iairos, și el era conducătorul sinagogii, și căzând la picioarele lui Iisus, Îl ruga pe El să intre într-o casă lui.

42. Căci fiica sa cea una născută îi era lui ca de 12 ani și aceea murea. Iar când mergea El, mulțimile Îl înăbușeau pe El.

43. Și o femeie, fiind în curgerea sângelui de 12 ani, care cu doctorii își cheltuisese toată averea și nu a putut de la niciunul să se vindece,

44. apropiindu-se din spate, s-a atins de marginea veșmântului Său. Și numaidecât a stat curgerea sângelui ei.

45. Și Iisus a zis: „Cine este cel care s-a atins de Mine?”. Și negând toți, a zis Petros și cei împreună cu el: „Stăpâne, mulțimile Te împresoară și Te împing, și zici: «Cine este cel care s-a atins de Mine?»”!

46. Dar Iisus a zis: „S-a atins de Mine cineva! Căci Eu am cunoscut putere ieșind din Mine”.

47. Și văzând femeia că nu a putut să se ascundă, tremurând a venit și, căzând la picioarele Lui, l-a mărturisit Lui, înaintea a tot poporul, pentru care pricină s-a atins de El și că numaidecât a fost vindecată.

48. Iar El i-a zis ei: „Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit! Mergi într-o pace!”.

49. Dar încă vorbind El, a venit cineva de la conducătorul sinagogii, zicându-i lui că: „A murit fiica ta! Nu mai necăji pe Învățătorul!”.

50. Iar Iisus, auzind, i-a răspuns lui, zicând: „Nu te teme! Crede numai, și ea va fi mântuită!”.

51. Și intrând El într-o casă, nu a lăsat să intre pe nimeni, decât numai pe Petros și pe Ioannis și pe Iacovos, și pe tatăl copilei și pe mamă.

52. Și plângeau toți și se băteau în piept pentru ea. Dar El a zis: „Nu plângeți! Nu a murit, ci doarme”.

53. Și râdeau de El, știind că ea a murit.

54. Iar El, scoțându-i afară pe toți, și apucând-o de mână ei, a strigat zicând: „Copilă, ridică-te!”.

55. Și s-a întors duhul ei și copila s-a ridicat numaidecât. Și El a poruncit să-i dea ei să mănânce.

56. Și părinții ei s-au uimit. Iar El le-a poruncit lor ca nimănui să nu spună din ceea ce s-a făcut.

Capitolul 9

1. Și, chemându-i împreună pe cei 12 Ucenici ai Săi, Iisus le-a dat lor putere și stăpânire peste toți demonii și bolile a vindeca.

2. Și i-a trimis pe ei a propovădui Împărăția lui Dumnezeu și a-i vindeca pe cei care sunt bolnavi.

3. Și El a zis către ei: „Nimic nu luați întru cale! Nici toiege, nici traistă, nici pâine, nici argint, nici câte două hitoane a avea.

4. Și întru care casă aveți să intrați, acolo rămâneți și de acolo ieșiți!

5. Și oricine nu are să vă primească pe voi, ieșind din cetatea aceea, și praful de pe picioarele voastre scuturați, întru mărturie împotriva lor!”.

6. Și, ieșind, treceau prin sate, binevestind și vindecând pretutindeni.

7. Și a auzit Irodis, tetrarhul, toate cele care au fost spuse despre El. Și era foarte nedumerit, pentru că se zicea de către unii că Ioannis a fost înviat din morți.

8. Iar de către unii se zicea că Ilias s-a arătat, iar alții ziceau că un Profet din cei vechi s-a sculat.

9. Și Irodis a zis: „Eu, lui Ioannis, i-am tăiat capul! Dar cine este Acesta, despre Care eu aud acestea?”. Și căuta să-L vadă pe El.

10. Și Apostolii, întorcându-se, I-au povestit Lui câte au făcut. Iar Iisus, luându-i pe ei, S-a retras de unul singur întru locul pustiu al cetății numite *Bit-saida*.

11. Iar mulțimile, cunoscând aceasta, I-au urmat Lui. Și, primindu-i pe ei, Iisus le grăia lor despre

Împărăția lui Dumnezeu și, pe cei având nevoie de vindecare, îi vindeca.

12. Iar ziua începuse a se sfârși. Și, mergând cei 12, I-au zis Lui: „Eliberează mulțimea, ca, mergând întru satele dimprejur și pe câmpuri, să se odihnească și să afle mâncare! Că aici suntem în loc pustiu”.

13. Și Iisus a zis către ei: „Dați-le voi lor să mănânce!”. Iar ei au zis: „Nu sunt nouă mai mult decât cinci pâini și doi pești, dacă nu cumva, mergând noi, să cumpărăm mâncăruri pentru tot poporul acesta”.

14. Căci erau ca la 5.000 de bărbați. Iar Iisus a zis către Ucenicii Săi: „Așezați-i pe ei pe cete de câte 50!”.

15. Și au făcut așa, și i-au așezat pe toți.

16. Iar Iisus, luând cele 5 pâini și cei 2 pești, privind întru cer, le-a binecuvântat pe ele și a frânt și dădea Ucenicilor pentru a pune înaintea mulțimii.

17. Și au mâncat și s-au săturat toți. Și s-au adunat cele care le-au rămas lor: 12 coșuri de firimituri.

18. Și a fost, când era El rugându-Se singur, că împreună cu El erau și Ucenicii Săi. Și i-a întrebat pe ei, zicând: „Cine Îmi zic mulțimile a fi?”.

19. Și ei, răspunzând, au zis: „Ioannis Botezătorul”. Iar alții: „Ilias”. Iar alții, că: „un Profet, careva din cei vechi, s-a sculat”.

20. Și Iisus le-a zis lor: „Dar voi cine Îmi ziceți a fi?”. Și Petros, răspunzând, a zis: „Hristosul lui Dumnezeu”.

21. Iar El, muștrându-i pe ei, a poruncit ca nimănui să nu spună aceasta,

22. zicând că „Se cuvine ca Fiul omului să pătimească multe și să fie respins de cei mai bătrâni și

de arhieriei și de cărturari și să fie omorât și a treia zi să învie”.

23. Și zicea către toți: „Dacă cineva voiește să vină după Mine, să se lepede de sine și să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie!

24. Căci cine are să voiască să-și mântuie sufletul său, îl va pierde pe el, dar cine are să-și piardă sufletul său pentru Mine, acela îl va mântui pe el.

25. Căci ce folosește omului, câștigând lumea toată, dar pe sine pierzându-se sau păgubindu-se?

26. Căci cine are să se rușineze de Mine și de cuvintele Mele, de acela Fiul omului Se va rușina, când are să vină în slava Sa și a Tatălui și a Sfinților Îngeri.

27. Și cu adevărat vă zic vouă, că sunt unii din cei care au stat aici, care nu au să guste moartea, până nu au să vadă Împărăția lui Dumnezeu”.

28. Și au fost, după cuvintele acestea, ca la 8 zile. Și luându-i pe Petros și pe Ioannis și pe Iacovos, Iisus S-a urcat într-un munte ca să Se roage.

29. Și a fost, pe când Se ruga El, chipul feței Sale altul și veșmântul Său a fost alb, strălucind.

30. Și, iată!, doi bărbați vorbeau cu El, care erau Mosis și Ilias,

31. care, fiind văzuți în slavă, vorbeau despre ieșirea Lui, care avea a se împlini în Ierusalim.

32. Iar Petros și cei împreună cu el erau îngreuiți cu somn. Dar, deșteptându-se, au văzut slava Lui și pe cei doi bărbați stând împreună cu El.

33. Și a fost, când plecau ei de la El, că a zis Petros către Iisus: „Stăpâne, bine ne este nouă a fi aici! Și să facem trei corturi: unul Ție și unul lui Mosis și unul lui Ilias”, neștiind el ce zice.

34. Și acestea zicând el, a fost nor și i-a umbrit pe ei. Și s-au înfricoșat când a fost să intre ei într-un nor.

35. Și a fost glas din nor, zicând: „Acesta este Fiul Meu cel iubit, pe Acesta ascultați-L!”.

36. Și după ce a fost glasul, Iisus S-a aflat singur. Iar ei au tăcut și, în zilele acelea, nimănui nu au vestit nimic din cele pe care le-au văzut.

37. Și a fost în ziua următoare, coborându-se ei din munte, că s-a întâlnit cu El mulțimea cea multă.

38. Și iată, un om din mulțime a strigat, zicând: „Învățătorule, rogu-Te, să te uiți la fiul meu, că unul-născut îmi este mie!”

39. Și iată, duhul îl ia pe el și deodată strigă și-l scutură pe el cu spumă și cu greu se depărtează de la el, zdrobindu-l pe el.

40. Și m-am rugat Ucenicilor Tăi ca să-l scoată pe el și nu au putut”.

41. Și Iisus, răspunzând, a zis: „O, neamule necredincios și stricat, până când voi fi cu voi și vă voi răbda pe voi?! Adu pe fiul tău încoace!”.

42. Și încă apropiindu-se el, l-a trântit pe el demonul și l-a clătinat. Iar Iisus a certat pe duhul cel necurat și s-a vindecat copilul și l-a dat pe el înapoi tatălui său.

43. Și se uimeau toți de măreția lui Dumnezeu. Iar minunându-se toți de toate lucrurile pe care Iisus le-a făcut, Acesta a zis către Ucenicii Săi:

44. „Puneți voi într-un urechile voastre cuvintele acestea! Căci Fiul omului începe a Se da într-un mâinile oamenilor”.

45. Iar ei nu cunoșteau cuvântul acesta și era ascuns de ei, ca să nu-l înțeleagă pe el. Și se temeau să-L întrebe pe El despre cuvântul acesta.

46. Și a intrat gândul acesta în ei: Cine să fie mai mare între ei?

47. Iar Iisus văzând cugetul inimii lor, luând un copil, l-a pus pe el lângă Sine

48. și le-a zis lor: „Cel care are să-l primească pe acest copil întru numele Meu, pe Mine Mă primește. Și cel care are să Mă primească pe Mine, Îl primește pe Cel care M-a trimis pe Mine. Căci care este cel mai mic între voi toți, acela va fi cel mai mare”.

49. Iar Ioannis, răspunzând, a zis: „Stăpâne, am văzut pe cineva scoțând demoni întru numele Tău! Și noi l-am oprit pe el, că nu urmează Ție cu noi”.

50. Și Iisus a zis către el: „Nu opriți pe nimeni! Căci cine nu este împotriva noastră, pentru noi este”.

51. Și a fost când se împlineau zilele luării Sale și El a întărit fața Sa ca să meargă întru Ierusalim

52. și a trimis vestitori înaintea feței Sale. Și, mergând, aceștia au intrat într-un sat de samaritei, ca să-I pregătească Lui.

53. Și samariteii nu L-au primit pe El, căci fața Lui era mergând întru Ierusalim.

54. Și văzând Iacovos și Ioannis, Ucenicii Săi, au zis: „Doamne, voiești să zicem să se coboare foc din cer și să-i mistuie pe ei, așa cum și Ilias a făcut?”.

55. Iar Iisus, întorcându-Se la ei, i-a certat pe ei, și le-a zis: „Nu ați cunoscut în ce fel de duh sunteți voi?!

56. Căci Fiul omului nu a venit să piardă sufletele oamenilor, ci să le mântuie”. Și au mers într-un alt sat.

57. Și a fost, mergând ei întru cale, că a zis cineva către El: „Îți voi urma Ție oriunde ai să mergi, Doamne!”.

58. Și Iisus i-a zis lui: „Vulpile au vizuini și păsările cerului cuiburi, dar Fiul omului nu are unde să-și plece capul”.

59. Și Iisus a zis către altul: „Urmează-Mi Mie!”. Și el a zis: „Doamne, îngăduie-mi mie să merg mai întâi să-l îngrop pe tatăl meu!”.

60. Și Iisus i-a zis lui: „Lasă morții să-și îngroape morții lor! Iar tu, venind, vestește Împărăția lui Dumnezeu!”.

61. Și a zis și altul: „Îți voi urma Ție, Doamne! Dar mai întâi îngăduie-mi mie să-mi iau rămas bun de la cei care sunt întru casa mea!”.

62. Iar Iisus a zis către el: „Nimeni, punând mâna sa pe plug și privind întru cele dinapoi, nu este potrivit întru Împărăția lui Dumnezeu”.

Capitolul 10

1. Iar după acestea, Domnul a arătat și alți 70 de Ucenici și i-a trimis pe ei, câte doi, înaintea feței Sale, întru toată cetatea și locul în care avea El a merge.

2. Și atunci zicea către ei: „Secerișul este mult, iar lucrătorii sunt puțini. Așadar, rugați-vă Domnului secerișului, ca să trimită lucrători întru secerișul Său!

3. Mergeți! Iată, Eu vă trimit pe voi ca pe miei în mijlocul lupilor!

4. Nu purtați pungă, nici traistă și nici încălțăminte! Și pe nimeni pe cale să nu salutați.

5. Și întru care casă aveți să intrați, mai întâi ziceți: „Pace casei acesteia”!

6. Și dacă fiul păcii are să fie acolo, se va odihni peste el pacea voastră, iar dacă nu va fi, asupra voastră se va întoarce.

7. Iar în acea casă rămâneți, mâncând și bând cele de la ei! Căci vrednic este lucrătorul de plata sa. Nu vă mutați din casă întru altă casă!

8. Și întru care cetate aveți să intrați și or să vă primească pe voi, mâncați cele care sunt puse înaintea voastră!

9. Și vindecați-i pe cei bolnavi care sunt întru aceasta și ziceți-le lor: «S-a apropiat de voi Împărăția lui Dumnezeu»!

10. Dar întru care cetate aveți să intrați și nu or să vă primească pe voi, ieșind întru drumurile ei, ziceți:

11. «Și praful care s-a lipit de noi din cetatea voastră vi-l ștergem vouă. Însă aceasta să știți, că s-a apropiat de voi Împărăția lui Dumnezeu!».

12. Vă zic vouă, că sodomiților, în ziua aceea, le va fi mai ușor de îndurat decât cetății aceleia.

13. Vai ție, Horazin! Vai ție, Bitsaida! Căci dacă în Tiros și în Sidon ar fi fost făcute puterile care au fost făcute întru voi, de mult în sac și în cenușă șezând s-ar fi pocăit.

14. Însă Tirosului și Sidonului le va fi mai ușor de îndurat în ziua judecății decât vouă.

15. Iar tu, Capernaume, până la cer înălțându-te, până la Iad vei fi coborât!

16. Cel care vă ascultă pe voi, pe Mine Mă ascultă, și cel care se leapădă de voi, de Mine se leapădă. Iar cel care se leapădă de Mine, se leapădă de Cel care M-a trimis pe Mine”.

17. Și s-au întors cei 70 de Ucenici cu bucurie, zicând: „Doamne, și demonii ni se supun nouă întru numele Tău!”.

18. Iar El le-a zis lor: „Vedeam pe Satanas ca fulgerul căzând din cer.

19. Iată, v-am dat vouă puterea de a călca peste șerpi și peste scorpioni și peste toată puterea celui vrăjmaș! Și nimic pe voi nu are să vă vatăme.

20. Însă nu vă bucurați întru aceasta, că duhurile vi se supun vouă, ci bucurați-vă că numele voastre au fost scrise întru ceruri!”.

21. Întru acel ceas, Iisus S-a bucurat cu duhul Său și a zis: „Mă mărturisesc Ție, Părinte, Doamne al cerului și al pământului, că ai ascuns acestea de la cei înțelepți și de la cei înțelegători și le-ai descoperit pe acestea pruncilor! Da, Părinte, că așa a fost bună-voirea înaintea Ta!”.

22. Și, întorcându-Se către Ucenicii Săi, a zis: „Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu. Și nimeni nu cunoaște cine este Fiul, în afară de Tatăl, și cine

este Tatăl, în afară de Fiul și cui are să vrea Fiul să-i descopere”.

23. Și întorcându-Se către Ucenicii Săi de unul singur, Iisus a zis: „Fericiți sunt ochii care văd pe cele pe care le vedeți voi!

24. Căci vă spun vouă că mulți Profeți și Împărați au voit să vadă pe cele pe care le vedeți voi și nu le-au văzut și să audă pe cele pe care le auziți voi și nu le-au auzit”.

25. Și iată!, un oarecare legiuitor s-a ridicat, ispitindu-L pe El și zicând: „Învățătorule, ce făcând eu voi moșteni viața cea veșnică?”.

26. Iar El a zis către el: „În cartea legii ce a fost scris? Cum citești?”.

27. Iar el, răspunzând, a zis: „Vei iubi pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot sufletul tău și din toată tăria ta și din tot cugetul tău și pe aproapele tău ca pe tine însuși”.

28. Și Iisus i-a zis lui: „Drept ai răspuns! Fă aceasta și vei trăi!”.

29. Dar el voind a se îndrepta pe sine, a zis către Iisus: „Și cine este aproapele meu?”.

30. Iar Iisus, răspunzând, a zis: „Un om oarecare cobora de la Ierusalim întru Ieriho și a căzut între tâlhari, care, și dezbrăcându-l pe el, și răni pricinuindu-i, s-au dus, lăsându-l pe el pe jumătate mort.

31. Iar, din întâmplare, un oarecare preot cobora întru calea aceea și, văzându-l pe el, a trecut pe partea cealaltă.

32. Și, la fel și un levitis, ajungând întru acel loc, venind și văzând, a trecut pe partea cealaltă.

33. Iar un oarecare samaritis, călătorind, a venit la el și, văzându-l pe el, i s-a făcut milă de el

34. și, apropiindu-se, i-a legat rănilor sale, turnând ulei și vin. Și, punându-l pe el pe dobitocul său, l-a dus pe el într-un han și a avut grijă de el.

35. Iar în a doua zi mergând, scoțând doi dinari, i-a dat hangului și i-a zis lui: «Ai grijă de el! Și orice lucru pe care ai să-l cheltuiești în plus, eu, când am să mă întorc, ți-l voi da ție înapoi».

36. Așadar, care dintre aceștia trei ți se pare ție a fi fost aproapele celui care a căzut între tâlhari?».

37. Iar el a zis: „Cel care a făcut milă cu el”. Atunci Iisus i-a zis lui: „Mergi și fă și tu asemenea!”.

38. Și a fost când au mers ei și El a intrat într-un sat oarecare, iar o femeie oarecare, cu numele Marta, L-a primit pe El întru casa ei.

39. Și aceștia îi era soră o femeie numindu-se Maria, care și stând lângă picioarele lui Iisus, asculta cuvântul Său.

40. Iar Marta era foarte împovărată cu multa slujire. Și, apropiindu-se, a zis: „Doamne, nu Îți pasă Ție că sora mea m-a lăsat pe mine singură a sluji? Așadar, zi-i ei ca să îmi ajute mie!”.

41. Și, răspunzându-i, Iisus i-a zis ei: „Marta, Marta, te îngrijești și te tulburi pentru multe,

42. dar de un lucru este nevoie! Iar Maria partea cea bună și-a ales, care nu va fi luată de la ea”.

Capitolul 11

1. Și a fost, când era El într-un loc oarecare rugându-Se. Și cum a încetat, a zis careva dintre Ucenicii Săi către El: „Doamne, învață-ne pe noi să ne rugăm, precum și Ioannis i-a învățat pe ucenicii săi!”.

2. Și Iisus le-a zis lor: „Când aveți să vă rugați, ziceți: «Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău! Să vină Împărăția Ta! Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ!»

3. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă în fiecare zi!

4. Și ne iartă nouă păcatele noastre, căci și noi iertăm la tot datornicul nostru! Și să nu ne duci pe noi într-o ispită, ci ne izbăvește pe noi de cel rău!»”.

5. Și Iisus a zis către ei: „Cine dintre voi va avea un prieten și va merge către el la miezul nopții și are să-i zică lui: «Prietene, împrumută-mi mie 3 pâini,

6. căci un prieten a venit din cale către mine și nu am ce să-i pun înaintea lui!»,

7. iar acela, dinăuntru răspunzând, are să zică: «Nu-mi adu mie osteneli! Deja ușa a fost încuiată și pruncii mei împreună cu mine sunt într-o pat. Nu pot, sculându-mă, să-ți dau ție»?

8. Vă zic vouă, și dacă nu vrea să îi dea lui, sculându-se, pentru că este prietenul său, chiar și pentru stăruința lui, sculându-se, îi va da lui cât are nevoie.

9. Și Eu vă zic vouă: Cereți și vi se va da vouă! Căutați și veți afla! Bateți și vi se va deschide vouă!

10. Căci tot cel care cere ia și cel care caută află și celui care bate i se va deschide.

11. Și la care tată al vostru va cere fiul pâine, nu cumva piatră îi va da lui? Sau dacă îi va cere și pește, nu cumva în loc de pește îi va da lui șarpe?

12. Sau și dacă are să-i ceară un ou, nu cumva îi va da lui un scorpion?

13. Așadar, dacă voi, răi fiind, ați știut a le da darurile cele bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl Cel din cer vă va da Duhul Sfânt, celor care Îl cereți de la El?”.

14. Și Iisus era scoțând un demon și acesta era mut. Și a fost, ieșind demonul, că mutul a grăit și mulțimile s-au minunat.

15. Dar unii dintre ei au zis: „Cu Beelzebul, cu stăpânitorul demonilor îi scoate pe demoni”.

16. Iar alții, ispitindu-L, căutau semn de la El, din cer.

17. Iar El, știind cugetele lor, le-a zis lor: „Toată împărăția, întru sine împărțindu-se, se pustiește și cade casa peste casă.

18. Iar dacă și Satanas, întru sine, s-a împărțit, cum va sta împărăția lui? Că ziceți: «Cu Beelzebul» scot Eu pe demoni.

19. Iar dacă Eu cu Beelzebul îi scot pe demoni, fiii voștri cu cine îi scot? Pentru aceasta ei vor fi judecatorii voștri.

20. Iar dacă cu degetul lui Dumnezeu îi scot pe demoni, atunci a venit la voi Împărăția lui Dumnezeu.

21. Când cel tare, înarmându-se, are să păzească curtea sa, întru pace sunt toate cele care sunt ale sale,

22. iar când, cel mai tare decât el, venind, are să-l biruiască pe el, înarmarea lui o ia, întru care a nădăjduit, și prăzile lui le împarte.

23. Cel care nu este cu Mine împotriva Mea este și cel care nu adună cu Mine risipește.

24. Când duhul cel necurat are să iasă din om, el trece prin locuri fără de apă, căutând odihnă și, neaflând-o, el zice: «Mă voi întoarce întru casa mea, de unde am ieșit».

25. Și, venind, o află măturată și împodobită.

26. Atunci merge și ia alte 7 duhuri mai rele decât sine însuși și, venind, locuiesc acolo și se fac cele din urmă ale omului aceuia mai rele decât cele dintâi”.

27. Și a fost când grăia El acestea, că ridicând o femeie oarecare glasul din mulțime, I-a zis Lui: „Fericit este pântecul care Te-a purtat și sânii pe care i-ai supt”.

28. Iar El a zis: „Adevărat este, dar fericiți sunt cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și îl păzesc pe el”.

29. Iar mulțimile adunându-se, El a început a zice: „Rău este neamul acesta! Semn caută și semn nu i se va da lui, afară de semnul lui Ionas, Profetul.

30. Căci precum a fost Ionas semn nineviteilor, așa va fi și Fiul omului neamului acestuia.

31. Împărăteasa de la miazăzi se va ridica întru judecată cu oamenii neamului acestuia și îi va osândi pe ei. Căci ea a venit de la marginile pământului să audă înțelepciunea lui Solomon și, iată, mai mult decât Solomon este aici!

32. Oamenii Nineviului se vor ridica întru judecată cu neamul acesta și îl vor osândi pe el. Căci s-au pocăit întru propovăduirea lui Ionas și, iată, mai mult decât Ionas este aici!

33. Și nimeni, aprinzând un luminător, nu îl pune întru ascuns, nici sub un modios, ci în sfeșnic, ca cei care intră să vadă lumina.

34. Luminătorul trupului este ochiul. Așadar, când ochiul tău are să fie curat, și tot trupul tău este

luminat, dar când are să fie rău, și trupul tău este întunecat.

35. Așadar, ia aminte ca nu cumva lumina care este întru tine să fie întunericul!

36. Așadar, dacă tot trupul tău este luminat, neavând vreo parte întunecată, atunci tot va fi luminat, ca și când luminătorul are să te lumineze cu strălucire”.

37. Iar pe când grăia acestea, Îl ruga pe El unul dintre farisei ca să mănânce cu el. Și Iisus intrând, a luat loc.

38. Iar fariseul, văzând, s-a minunat că Iisus nu S-a afundat mai întâi în apă înainte de masă.

39. Și a zis Domnul către el: „Acum, voi, fariseii, curățiți partea cea din afară a potirului și a blidului, iar cea dinăuntru vostru este plină de răpire și de răutate.

40. Nebunilor, oare nu Cel care a făcut-o pe cea din afară, a făcut-o și pe cea dinăuntru?

41. Însă pe cele care sunt înăuntru dați-le milostenie! Și iată, astfel toate vă sunt vouă curate!

42. Dar vai vouă, fariseilor, că dați zeciuială mentă și rută și toată iarba și treceți cu vederea judecata și iubirea lui Dumnezeu! Pe acestea se cuvenea să le faceți, iar pe celelalte a nu le lăsa.

43. Vai vouă fariseilor, că iubiți scaunul cel dintâi întru sinagogi și întâmpinările întru piețe!

44. Vai vouă, cărturarilor și fariseilor, fățarnicilor, că sunteți ca mormintele cele nevăzute! Și oamenii, umblând pe deasupra lor, nu le-au știut”.

45. Și răspunzând unul dintre învățătorii de lege, I-a zis Lui: „Învățătorule, acestea zicând, și pe noi ne ocărăști?”.

46. Iar El a zis: „Vai și vouă învățătorilor de lege, că îi împovărați pe oameni cu poveri greu de purtat,

iar voi nici măcar cu unul dintre degetele voastre nu atingeți greutatea poverilor!

47. Vai vouă, că zidiți mormintele Profeților, dar părinții voștri i-au omorât pe ei!

48. Așadar, mărturisiți și consimțiți cu faptele părinților voștri. Căci ei i-au omorât pe aceștia, iar voi le zidiți lor mormintele.

49. Pentru aceea și înțelepciunea lui Dumnezeu a zis: «Voi trimite între ei Profeți și Apostoli și dintre ei vor omorî și vor prizoni».

50. Ca să caute sângele tuturor Profeților, vărsat de la întemeierea lumii, de neamul acesta,

51. de la sângele lui Abel până la sângele lui Zaharias, care a pierit între jertfelnic și casă [templu]. Adevărat vă zic vouă, tot sângele Sfinților va fi căutat de la neamul acesta!

52. Vai vouă învățătorilor de lege, că ați luat cheia cunoașterii! Voi nu ați intrat și pe cei care au intrat, i-ați împiedicat să cunoască”.

53. Și zicând El acestea către ei, au început cărturarii și fariseii a-L fi foarte împotrivă și a-L întreba pe El despre multe,

54. pândindu-L pe El, căutând să prindă ceva din gura Lui, ca să-L învinuiască pe El.

Capitolul 12

1. Întru care adunându-se zecile de mii ale mulțimii, astfel încât ajunseseră a se călca unii pe alții în picioare, Iisus a început a zice mai întâi către Ucenicii Săi: „Luați aminte voi înșivă dinspre aluatul fariseilor, care este fățarnicia!

2. Iar nimic nu este acoperit, care nu va fi descoperit, și nimic ascuns, care nu va fi cunoscut.

3. De aceea, câte ați zis întru întuneric, în lumină vor fi auzite, și pe care, către ureche, le-ați grăit întru cămări, vor fi propovăduite de pe case.

4. Iarăși vă zic vouă, prietenilor Mei: Nu vă temeți de cei care ucid trupul și, după acestea, nu au ce să facă mai mult!

5. Dar vă voi arăta vouă de cine să vă temeți: Temeți-vă de cel care, după ce are să omoare, are putere să arunce întru Gheenna! Adevărat vă zic vouă, de acesta temeți-vă!

6. Oare nu se vând cinci vrăbii a doi assarii? Și niciuna dintre ele nu este uitată înaintea lui Dumnezeu.

7. Dar și toți perii capului vostru sunt numărați. Așadar, nu vă temeți! Sunteți mai de preț decât multe păsări.

8. Iarăși vă zic vouă: Tot cel care are să mărturisească întru Mine înaintea oamenilor și Fiul omului va mărturisi întru el înaintea Îngerilor lui Dumnezeu!

9. Iar cel care s-a lepădat de Mine înaintea oamenilor, va fi lepădat înaintea Îngerilor lui Dumnezeu.

10. Și tot cel care va zice cuvânt întru Fiul omului îi va fi iertat lui, dar cel care a blasfemiât întru Duhul Sfânt nu va fi iertat.

11. Iar când are să vă ducă pe voi întru sinagogi și la începătorii și stăpâniri, nu vă îngrijorați cum sau ce aveți să spuneți în apărarea voastră sau ce aveți să ziceți!

12. Căci Duhul Sfânt vă va da vouă, în acel ceas, pe care se cuvine să le ziceți”.

13. Și cineva I-a zis Lui din mulțime: „Învățătorule, zi fratelui meu să împartă cu mine moștenirea!”.

14. Iar El i-a zis lui: „Omule, cine M-a pus pe Mine judecător sau împărțitor între voi?”.

15. Și Iisus a zis către ei: „Vedeți și păziți-vă de lăcomie! Căci nu când prisosește cuiva, viața lui este din averile sale”.

16. Și El a zis parabolă către ei, zicând: „Unui om bogat i-a rodit țarina

17. și cugeta întru sine, zicând: «Ce am să fac, căci nu am unde să adun roadele mele?».

18. Și a zis: «Aceasta voi face: Voi dărâma hambarele mele și mai mari le voi zidi și voi aduna acolo toate roadele mele și cele bune ale mele.

19. Și voi zice sufletului meu: Suflete, ai multe cele bune, stând întru mulți ani! Odihnește-te, mănâncă, bea, veselește-te!».

20. Dar Dumnezeu i-a zis lui: «Nebunule, întru această noapte sufletul tău îl cer de la tine! Iar pe care le-ai pregătit, ale cui vor fi?».

21. Așa este cel care își strânge lui comoară și nu se îmbogățește întru Dumnezeu”.

22. Și Iisus a zis către Ucenicii Săi: „Pentru aceea vă zic vouă, nu vă îngrijorați de cele ale sufletului

vostru, ce aveți să mâncați, și nici de cele ale trupului, ce aveți să îmbrăcați!

23. Sufletul este mai mult decât mâncarea și trupul este mai mult decât îmbrăcămintea.

24. Luați aminte la corbi, că nu seamănă, nici seceră, care nu au cămară, nici hambar, și Dumnezeu îi hrănește pe ei! Cu cât mai mult sunteți voi mai de preț decât păsările?

25. Și cine dintre voi, îngrijindu-se, poate să adauge peste vârsta lui un cot?

26. Așadar, dacă nici cel mai mic lucru nu puteți să faceți, de ce despre celelalte vă îngrijorați?

27. Luați aminte la crini cum cresc! Nu se ostenesc, nici nu torc! Și vă zic vouă, nici Solomon, în toată slava sa, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre acestea.

28. Iar dacă iarba în câmp astăzi fiind și mâine întru cuptor aruncându-se, Dumnezeu așa o îmbracă, cu cât mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

29. Și voi nu căutați ce aveți să mâncați sau ce aveți să beți și nici nu vă îngrijorați!

30. Căci toate acestea neamurile lumii le caută, dar Tatăl vostru a știut că aveți nevoie de acestea.

31. Ci căutați Împărăția lui Dumnezeu și toate acestea vi se vor adăuga vouă!

32. Nu te teme, turmă mică! Căci Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă Împărăția.

33. Vindeți averile voastre și dați milostenie! Faceți-vă vouă pungi neînvechite, comoară nesecată în ceruri, unde hoțul nu se apropie, nici molia nu o strică!

34. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

35. Să fie mijloacele voastre încinse și luminătorii voștri aprinși!

36. Și voi: asemenea oamenilor așteptându-l pe domnul lor, când are să se întoarcă de la nunți, ca, venind și bătând în ușă, numaidecât să-i deschidă lui.

37. Fericiți sunt robii aceia, pe care, domnul venind, îi va afla priveghind! Amin zic vouă, că se va încinge și-i va așeza pe ei la masă și, venind, le va sluji lor.

38. Și dacă are să vină în a doua strajă și dacă în a treia strajă are să vină și are să-i afle așa, fericiți sunt robii aceia.

39. Și aceasta să știți: că dacă ar fi știut stăpânul casei în care ceas vine hoțul, ar fi privegheat și nu ar fi lăsat să-i spargă casa lui!

40. Așadar, și voi fiți pregătiți! Căci în care ceas nu gândiți vine Fiul omului”.

41. Și Petros I-a zis Lui: „Doamne, către noi zici parabola aceasta sau și către toți ceilalți?”.

42. Și Domnul a zis: „Oare cine este iconomul cel credincios și cel înțelept, pe care îl va pune domnul peste slujirea sa, pentru a da la vreme măsura de grâu?”

43. Fericit este robul acela, pe care, venind domnul său, îl va afla făcând așa.

44. Cu adevărat vă zic vouă, că peste toate averile sale îl va pune pe el.

45. Iar dacă are să zică robul acela în inima sa: «Întârzie domnul meu a veni», și are să înceapă a-i bate pe slujitori și pe slujitoare și a mânca și a bea și a se îmbăta,

46. va veni domnul robului aceluia în ziua în care nu se așteaptă și în ceasul pe care nu îl știe și îl va tăia pe el în două și partea lui cu cei necredincioși o va pune.

47. Iar robul acela, care a știut voia domnului său, și a trăit nepregătindu-se și nici făcând către voia lui, va fi bătut cu bătaile cele multe,

48. iar cel neștiind voia sa, și făcând cele vrednice de bătaie, va fi bătut cu cele puține. Iar de la tot căruia i s-a dat mult, mult se va cere de la el, și căruia i s-au încredințat multe, mult mai multe se vor cere de la el.

49. Foc am venit să arunc pe pământ. Și ce voiesc, dacă acum a fost aprins?

50. Și am botez să Mă botez. Și cum Mă țin, până când are să se împlinească?

51. Vi se pare că am venit să aduc pace pe pământ? Nu, vă zic vouă, ci împărțire.

52. Căci vor fi de acum cinci într-o casă despărțiți, trei împotriva a doi și doi împotriva a trei.

53. Se va despărți tatăl împotriva fiului și fiul împotriva tatălui, mama împotriva fiicei și fiica împotriva mamei, soacra împotriva nurorii sale și nora împotriva soacrei sale”.

54. Și Iisus le zicea și mulțimilor: „Când aveți să vedeți nor ridicându-se de la apusuri, numaidecât ziceți: «Vine furtună!», și se face așa.

55. Și când austrul este suflând, ziceți că: «Va fi zăduf!», și se face așa.

56. Fățarnicilor, fața pământului și a cerului ați știut a încerca! Dar vremea aceasta cum de nu o încercați?

57. Și de ce nu judecați și din voi înșivă ce este drept?

58. Căci precum mergi cu potrivnicul tău la stăpânitor, dă-ți silința pe cale să scapi de el! Ca nu cumva să te tragă la judecător și judecătorul să te dea temnicerului și temnicerul să te arunce într-o temniță.

59. Îți zic ție: Nu ai să ieși de acolo, până ce nu ai să plătești și cel din urmă ban”.

Capitolul 13

1. Și erau unii în acea vreme, vestindu-I Lui despre galileieni, al căror sânge Pilatos l-a amestecat cu jertfele lor.

2. Și Iisus, răspunzând, le-a zis lor: „Vi se pare că galileienii aceștia au fost mai păcătoși decât toți galileienii, pentru că acestea au pățimit?

3. Nu, vă zic vouă! Dar dacă nu aveți să vă pocăiți, toți asemenea veți pieri.

4. Sau cei 18, peste care a căzut turnul în Siloam și i-a omorât pe ei, vi se pare că aceștia erau mai păcătoși decât toți oamenii care locuiesc în Ierusalim?

5. Nu, vă zic vouă! Dar dacă nu aveți să vă pocăiți, toți asemenea veți pieri”.

6. Și El zicea și această parabolă: „Cineva avea un smochin sădit în via sa și a venit căutând rod în el și nu a găsit.

7. Și a zis către vier: «Iată, de trei ani vin căutând rod în smochinul acesta și nu aflu! Taie-l pe el! Că acesta și pământul îl face neroditor».

8. Dar el, răspunzând, îi zice lui: «Doamne, lasă-l pe el și în acest an, până ce am să sap împrejurul său și am să pun gunoaie!

9. Asta dacă are să facă rod. Dar dacă nu va face, întru vremea ce vine îl vei tăia pe el»”.

10. Și Iisus era învățând în una dintre sinagogi în ale sabaturilor,

11. și, iată, o femeie era având duh de neputință de 18 ani și era gârbovită și trăia neputând să se îndrepte în mod deplin!

12. Și Iisus, văzând-o pe ea, a chemat-o și i-a zis ei: „Femeie, ai fost eliberată de slăbiciunea ta!”.

13. Și Și-a pus mâinile asupra ei și numaidecât s-a îndreptat și slăvea pe Dumnezeu.

14. Și conducătorul sinagogii, răspunzând, mâniat că Iisus a vindecat în sabbat, zicea mulțimii: „Șase zile sunt în care se cuvine a se lucra! Așadar, în acestea venind, vindecați-vă! Și nu în ziua sabbatului”.

15. Așadar, Domnul i-a răspuns lui și i-a zis: „Fățarnicilor, fiecare dintre voi nu dezleagă în sabbat boul său sau asinul de la iesle și, ducându-l, îl adapă?”

16. Dar aceasta, fiica lui Avraam fiind, pe care Satan a legat-o, iată, de 18 ani, nu se cuvenea să se dezlege din legătura aceasta în ziua sabbatului?”.

17. Și acestea zicând El, se rușinau toți cei care I s-au împotrivit Lui. Și toată mulțimea se bucura întru toate cele slăvite care s-au făcut de către El.

18. Și Iisus zicea: „Cu ce este asemenea Împărăția lui Dumnezeu? Și cu ce o voi asemăna pe ea?”

19. Asemenea este grăuntelui de muștar, pe care omul, luându-l, l-a pus întru grădina sa și a crescut și s-a făcut întru copac mare și păsările cerului s-au cuibărit întru ramurile sale”.

20. Și iarăși a zis: „Cu ce voi asemăna Împărăția lui Dumnezeu?”

21. Asemenea este aluatului, pe care femeia, luându-l, l-a ascuns întru făina cea de trei sata [cea de trei măsuri de grâu], până ce s-a dospit toată”.

22. Și Iisus umbla prin cetăți și sate învățând și călătorie făcând spre Ierusalim.

23. Și cineva I-a zis Lui: „Doamne, oare puțini sunt cei care se mântuie?”. Iar El a zis către ei:

24. „Nevoiți-vă să intrați prin poarta cea strâmtă! Că mulți, vă zic vouă, vor căuta să intre și nu vor putea.

25. Până când are să se ridice stăpânul casei și are să încuie ușa, și aveți să începeți afară să stați și să bateți în ușă, zicând: «Doamne, doamne, deschide-ne nouă!». Și, răspunzând, vă va zice vouă: «Nu v-am știut pe voi. De unde sunteți?».

26. Atunci veți începe a zice: «Am mâncat înaintea ta și am băut și în drumurile cele largi ale noastre ai învățat».

27. Și vă va zice: «Vă zic vouă, nu v-am știut pe voi de unde sunteți! Depărtați-vă de la mine toți lucrătorii nedreptății!».

28. Acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților, când aveți să vedeți pe Avraam și pe Isaac și pe Iacov și pe toți Profeții în Împărăția lui Dumnezeu, iar voi izgoniți afară.

29. Și vor veni de la răsărituri și de la apusuri, și de la miazănoapte și de la miazăzi și vor ședeă întru Împărăția lui Dumnezeu.

30. Și iată, sunt cei din urmă care vor fi cei dintâi și sunt cei dintâi care vor fi cei din urmă!».

31. În acea zi au venit unii dintre farisei, zicându-I Lui: „Ieși și pleacă de aici, că Irodis voiește să Te omoare!».

32. Și Iisus le-a zis lor: „Mergând, ziceți vulpii acesteia: «Iată, scot demoni și vindecări fac azi și mâine și, în a treia zi, Mă desăvârșesc!»!»!

33. Dar Mi se cuvine ca astăzi și mâine să vindec și după aceea având a merge la moarte, că nu se poate să piară Profet afară de Ierusalim.

34. Ierusalime, Ierusalime, cel care omori pe Profeți și omori cu pietre pe cei trimiși către tine, de câte ori am voit să adun pe copiii tăi, precum găina pe puii ei sub aripi, și nu ați voit!

35. Iată, vă voi lăsa vouă casa voastră pustie! Și vă zic vouă, că nu aveți să Mă vedeți până va veni ziua

când aveți să ziceți: «Binecuvântat este Cel care vine
întru numele Domnului!»).

Capitolul 14

1. Și a fost când a intrat El într-o casă a unuia dintre conducătorii fariseilor, în sâmbătă, să mănânce pâine, și ei erau pândindu-L pe El.

2. Și iată, un oarecare om era idropic înaintea Lui!

3. Și Iisus, răspunzând, a zis către învățătorii de lege și către farisei, zicând: „Oare este îngăduit a vindeca în sâmbătă?”.

4. Dar ei au tăcut. Și Iisus, apucându-l, l-a vindecat pe el și l-a eliberat.

5. Și El, răspunzând către ei, a zis: „Al căruia dintre voi, fiul sau boul, va cădea într-o fântână și nu îl va trage numaidecât pe el în ziua sâmbății?”.

6. Și iarăși nu au putut să-I răspundă Lui despre acestea.

7. Și zicea parabolă către cei chemați, văzând cum alegeau șederile cele dintâi, zicând către ei:

8. „Când ai să fii chemat de către cineva la nuntă, să nu șezi într-o ședere cea dintâi! Ca nu cumva să fie chemat de către el altcineva, care este mai cinstit decât tine,

9. și, venind, cel care și pe tine și pe el v-a chemat, îți va zice ție: «Dă locul acestuia!». Și atunci ai să începi, cu rușine, a ține locul cel mai de pe urmă.

10. Ci, când ai să fii chemat, mergând, șezi într-o locuință cel mai de jos! Ca, atunci când are să vină cel care te-a chemat, să-ți zică ție: «Prietene, urcă mai sus!». Atunci îți va fi ție slava înaintea celor care stau împreună cu tine.

11. Căci tot cel care se înalță pe sine va fi smerit și cel care se smerește pe sine va fi înălțat”.

12. Și Iisus zicea și celui care L-a chemat pe El: „Când ai să faci prânz sau cină, nu-ți chema prietenii tăi, nici frații tăi, nici rudeniile tale, nici vecinii cei bogați! Ca nu cumva și ei să te cheme pe tine și să-ți fie ție răsplată.

13. Ci, când ai să faci ospăț, cheamă-i pe cei săraci, pe cei ologi, pe cei șchiopi, pe cei orbi!

14. Și fericit vei fi, că nu au să-ți răsplătească ție. Căci ți se va răsplăti ție la învierea celor Drepti”.

15. Iar, auzind acestea, unul dintre cei care au șezut la masă, I-a zis Lui: „Fericit este cel care va mânca pâine întru Împărăția lui Dumnezeu!”.

16. Iar El i-a zis lui: „Un om oarecare a făcut cină mare și i-a chemat pe cei mulți.

17. Și l-a trimis pe robul său la ceasul cinei să zică celor care au fost chemați: «Veniți, că acum toate sunt gata!».

18. Și toți au început, unul câte unul, să-și ceară iertare. Cel dintâi i-a zis lui: «Ogor am cumpărat și am nevoie să ies și să îl văd pe el. Rogu-te, ai milă iertându-mă!».

19. Și altul i-a zis: «Cinci perechi de boi am cumpărat și merg să-i probez pe ei! Rogu-te, ai milă iertându-mă!».

20. Și altul i-a zis: «Cu femeie m-am însurat și pentru aceasta nu pot să vin».

21. Și venind robul acela, a vestit acestea domnului său. Atunci, urgisindu-se stăpânul casei, a zis robului său: «Ieși îndată întru străzile și aleile cetății și pe cei săraci și pe cei ologi și pe cei șchiopi și pe cei orbi adu-i aici!».

22. Și a zis robul: «Doamne, făcutu-s-a precum ai poruncit și încă mai este loc!».

23. Și a zis domnul către rob: «Ieși întru căi și la ziduri și îndeamnă-i să intre, ca să se umple casa mea!».

24. Căci vă zic vouă că niciunul dintre oamenii aceia care au fost chemați nu va gusta din cina Mea. Căci mulți sunt cei chemați, dar puțini sunt cei aleși”.

25. Și mergeau împreună cu El mulțimi multe. Și, întorcându-Se, a zis către ele:

26. „Dacă cineva vine către Mine și nu urăște pe tatăl său și pe mama și pe femeia și pe copiii și pe frații și pe surorile sale, și încă și sufletul său, nu poate a fi ucenicul Meu.

27. Și oricine nu își poartă crucea sa și nu vine după Mine, nu poate a fi ucenicul Meu.

28. Căci cine dintre voi, cel care voiește să zidească un turn, stând mai întâi, nu socoate costul, dacă le are pe cele întru desăvârșirea lucrului?

29. Ca nu cumva, punând el temelia și neputând să-l termine, toți cei care îl văd să înceapă a-și bate joc de el,

30. zicând, că «Acest om a început a zidi și nu a putut să termine».

31. Sau cine este împăratul, care mergând să se lupte cu un alt împărat întru război, stând mai întâi, nu se sfătuiește, dacă este cu puțință cu zece mii să facă față celui cu douăzeci de mii venind asupra lui?

32. Iar dacă nu poate, încă departe fiind el, solie trimițând, cere cele pentru pace.

33. Așadar, astfel fiecare dintre voi, care nu se leapădă de toate averile sale, nu poate a fi ucenicul Meu.

34. Bună este sarea! Dar dacă sarea are să se facă fără gust, cu ce se va săra?

35. Nici întru pământ, nici întru gunoi nu este bună, ci afară o leapădă pe ea. Cel care are urechi a auzi, să audă!”.

Capitolul 15

1. Și erau apropiindu-se de El toți vameșii și păcătoșii, pentru a-L auzi pe El.

2. Și cârteau fariseii și cărturarii, zicând că: „Acesta pe cei păcătoși îi primește și mănâncă cu ei”.

3. Și Iisus a zis către ei parabola aceasta, zicând:

4. „Cine este omul dintre voi care având o sută de oi și pierzând una dintre ele, nu le lasă pe cele 99 în pustie și nu merge după cea pierdută, până are să o afle pe ea?

5. Și, aflând-o, o pune pe umerii săi, bucurându-se,

6. și, venind întru casă, cheamă împreună pe cei prieteni și pe vecini, zicându-le lor: «Bucurați-vă cu mine, că am aflat oaia mea cea pierdută!».

7. Vă zic vouă că așa bucurie va fi în cer pentru un păcătos pocăindu-se, decât pentru cei 99 de Drepti, care nu au nevoie de pocăință.

8. Sau care femeie având 10 drahme, dacă are să piardă o drahmă, nu aprinde luminătorul și nu mătură casa și nu o caută cu grijă, până are să o afle pe aceasta?

9. Și, aflând-o, cheamă împreună pe prietene și pe vecine, zicând: «Bucurați-vă cu mine, că am aflat drahma pe care am pierdut-o!».

10. Așa, vă zic vouă, bucurie se face înaintea Îngerilor lui Dumnezeu pentru un păcătos pocăindu-se”.

11. Și Iisus a zis: „Un anume om avea doi fii

12. și a zis cel mai tânăr dintre ei tatălui său: «Tată, dă-mi mie partea de avere care îmi aparține!». Și el le-a împărțit lor averea sa.

13. Și nu după multe zile, adunând toate, fiul cel mai tânăr s-a dus într-o țară departe și acolo și-a risipit averea sa, trăind desfrânat.

14. Și cheltuind el toate, a fost foamete mare în țara aceea și el a început a se lipsi.

15. Și, mergând, s-a lipit de unul dintre locuitorii țării aceleia și acela l-a trimis pe el într-o câmpie pentru a paște porcii.

16. Și poftea să-și umple pânțelele său de roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nimeni nu-i dădea lui din ele.

17. Însă, venindu-și într-o zi, a zis: «Câți lucrători cu ziua ai tatălui meu sunt îmbelșugați de pâini, iar eu pier aici cu foamea?

18. Ridicându-mă, mă voi duce către tatăl meu și îi voi zice lui: <Tată, am păcătuit înșpre cer și înaintea ta

19. și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău! Fă-mă ca pe unul dintre lucrătorii tăi cu ziua!>».

20. Și, ridicându-se, a mers către tatăl său. Și încă fiind el mult depărtat, l-a văzut pe el tatăl său și i s-a făcut milă de el și, alergând, a căzut pe gâtul său și l-a sărutat pe el.

21. Și fiul i-a zis lui: «Tată, am păcătuit înșpre cer și înaintea ta și nu mai sunt vrednic să fiu numit fiul tău!».

22. Și a zis tatăl către robii săi: «Aduceți veșmântul cel dintâi și îmbrăcați-l pe el! Și dați-i inel întru mâna sa și sandale întru picioare!

23. Și, aducând vițelul cel îngrășat, înjunghiați-l, și, mâncând, să ne veselim!

24. Că acest fiu al meu mort era și a înviat și pierdut era și a fost aflat». Și au început a se veseli.

25. Iar fiul lui cel mai mare era în câmp și, venind, când s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri.

26. Și, chemându-l pe unul dintre slujitori, întreba ce ar fi acestea.

27. Iar el i-a zis lui că «Fratele tău a venit și a înjunghiat tatăl tău vițelul cel îngrășat, că sănătos l-a primit pe el».

28. Și s-a urgisit și nu voia să intre. Așadar, tatăl său, ieșind, îl ruga pe el.

29. Iar el, răspunzând, a zis tatălui său: «Iată, de atâția ani îți slujesc ție și niciodată porunca ta nu am trecut, iar mie niciodată nu mi-ai dat un ied, ca să mă veselesc cu prietenii mei!

30. Dar când fiul tău acesta, care a mâncat avuția ta cu curvele, a venit, ai înjunghiat lui vițelul cel îngrășat».

31. Iar el i-a zis lui: «Copile, tu totdeauna ești cu mine și toate cele ale mele ale tale sunt!

32. Dar să ne veselim și să ne bucurăm se cuvenea, căci fratele tău acesta mort era și a înviat și pierdut era și a fost aflat»”.

Capitolul 16

1. Și zicea și către Ucenicii Săi: „Era un oarecare om bogat, care avea un iconom și acesta a fost învinuit lui ca risipind averiile sale.

2. Și, chemându-l pe el, i-a zis lui: «Ce este aceasta, pe care o aud despre tine? Dă seamă de iconomia ta! Căci nu vei mai putea încă a fi iconom».

3. Și iconomul și-a zis întru sine: «Ce am să fac, căci domnul meu ia iconomia de la mine? A săpa nu pot, a cerși mi-e rușine.

4. Știu ce să fac, ca, până când am să fiu înlăturat din iconomie, să mă mai primească pe mine întru casele lor!».

5. Și chemând câte unul, pe fiecare dintre datornicii domnului său, îi zicea primului: «Cu cât ești dator domnului meu?».

6. Iar el a zis: «100 bati de ulei». Și el i-a zis lui: «Primește scrisoarea ta și, așezându-te, scrie repede 50!».

7. Apoi i-a zis altuia: «Dar tu cu cât ești dator?».

Și el a zis: «100 cori de grâu». Și el îi zice lui: «Primește scrisoarea ta și scrie 80!».

8. Și domnul l-a lăudat pe iconomul nedreptății, căci cu înțelepciune a făcut. Căci fiii veacului acestuia sunt mai înțelepți întru neamul lor decât fiii luminii.

9. Iar Eu vă zic vouă: Faceți-vă vouă prieteni din mamonaș al nedreptății, ca, atunci când aveți să vă sfârșiți, să vă primească pe voi întru corturile cele veșnice!

10. Cel credincios în foarte puțin și întru mult este credincios, iar cel nedrept în foarte puțin și întru mult este nedrept.

11. Așadar, dacă întru mamonas cel nedrept nu ați fost credincioși, pe cea adevărată cine v-o va crede vouă?

12. Iar dacă întru cel străin nu ați fost credincioși, pe a voastră cine v-o va da vouă?

13. Niciun slujitor nu poate a sluji la doi domni. Căci, sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul va ține și pe celălalt îl va disprețui. Nu puteți a sluji lui Dumnezeu și lui mamonas”.

14. Și auzeau acestea toate și fariseii, iubitori de arginți fiind, și își băteau joc de El.

15. Și El le-a zis lor: „Voi sunteți cei care vă îndreptați pe voi înșivă înaintea oamenilor, dar Dumnezeu cunoaște inimile voastre. Căci mintea cea înălțată întru oameni, urâciune este înaintea lui Dumnezeu.

16. Legea și Profetii au fost până la Ioannis. De atunci Împărăția lui Dumnezeu se binevestește și tot omul întru aceea se silește.

17. Iar mai ușor este ca cerul și pământul să treacă, decât un punct al legii să cadă.

18. Tot cel care își lasă femeia lui și se însoară cu alta preacurvește și tot cel care se însoară cu cea lăsată de bărbat preacurvește.

19. Și era un oarecare om bogat și se îmbrăca în porfiră și în visson, veselindu-se în fiecare zi în mod strălucit.

20. Și era un oarecare sărac, cu numele Lazaros, care zăcea la ușa lui, fiind acoperit cu răni,

21. și poftind să se sature din fărâmiturile care cădeau de la masa celui bogat. Dar și câinii, venind, lingeau rănilor lui.

22. Și a fost să moară saracul și să fie dus el de către Îngeri întru sânul lui Avraam. Și a murit și cel bogat și a fost îngropat.

23. Și într-un Iad, ridicându-și ochii săi, fiind în chinuri, l-a văzut pe Avraam de departe și pe Lazaros în sânurile sale.

24. Și el, strigând, a zis: „Părinte Avraame, miluiește-mă, și trimite pe Lazaros ca să înmoaie vârful degetului său în apă și să răcorească limba mea! Căci sunt chinuit în văpaia aceasta”.

25. Și a zis Avraam: „Copile, adu-ți aminte că tu ai primit cele bune ale tale în viața ta și Lazaros, de asemenea, pe cele rele! Iar acum, aici, el este mângâiat, iar tu ești chinuit.

26. Și peste toate acestea, între noi și voi prăpastia cea mare a fost întărită, ca cei care vor să treacă de aici la voi să nu poată, nici cei de acolo la noi să treacă”.

27. Și a zis: „Atunci te rog, Părinte, ca să-l trimiți pe el într-o casă tatălui meu!

28. Căci am 5 frați. Ca să le mărturisească lor, ca să nu vină și ei într-un loc al acesta de chin”.

29. Și Avraam îi zice lui: „Au pe Mosis și pe Profeți. Să asculte de ei!”.

30. Dar el a zis: „Nu, Părinte Avraame! Ci, dacă cineva dintre cei morți are să se ducă la ei, se vor pocăi”.

31. Iar Avraam i-a zis lui: „Dacă pe Mosis și pe Profeți nu îi ascultă, nu vor crede nici dacă cineva are să învie din morți”.

Capitolul 17

1. Și a zis către Ucenicii Săi: „Cu neputință este să nu vină poticnirile, dar vai aceluia prin care ele vin!

2. Mai bine i-ar fi lui, dacă piatra de moară cea măgărească ar zăcea împrejurul gâtului său și ar fi aruncat întru mare, decât ca să poticnească pe unul dintre cei mici ai acestora.

3. Luați aminte la voi înșivă! Iar dacă fratele tău are să păcătuiască față de tine, muștră-l pe el! Și dacă are să se pocăiască, iartă-i lui!

4. Iar dacă de șapte ori pe zi are să păcătuiască față de tine și tot de șapte ori pe zi are să se întoarcă, zicând: «Mă pocăiesc pentru ce ți-am făcut!», îi vei ierta lui”.

5. Și Apostolii I-au zis Domnului: „Adaugă-ne nouă credință!”.

6. Iar Domnul a zis: „Dacă ați fi avut credință ca un grăunte de muștar, ați fi zis dudului acestuia: «Dezrădăcinează-te și sădește-te în mare!», și v-ar fi ascultat pe voi.

7. Și cine dintre voi, având un rob arând sau păscând, care, venind el din câmp, îi va zice numai-decât: «Venind, șezi la masă!»?

8. Ci oare nu îi va zice lui: «Gătește-mi ce trebuie să mănânc și, încingându-te, slujește-mi mie, până am să mănânc și să beau! Și după acestea vei mânca și vei bea și tu»?

9. Nu dă har robului aceluia, că a făcut cele pe care i le-a poruncit? Nu Mi se pare că va face aceasta!

10. Așa și voi, când aveți să faceți toate cele pe care vi le-am poruncit vouă, ziceți că: «Robi netreb-

nici suntem, căci pe care eram datori să le facem, le-am făcut»”.

11. Și a fost când să meargă El într-un Ierusalim și El trecea prin mijlocul Samariei și al Galileii.

12. Și intrând El într-un sat oarecare, L-au întâmpinat pe El 10 bărbați leproși, care au stat la depărtare.

13. Și ei au ridicat glasul, zicând: „Iisuse, Stăpâne, miluiește-ne pe noi!”.

14. Și, văzându-i, le-a zis lor: „Mergând, arătați-vă pe voi înșivă preoților!”. Și a fost, când au mers ei, că s-au curățit.

15. Iar unul dintre ei, văzând că a fost vindecat, s-a întors, cu glas mare slăvind-L pe Dumnezeu.

16. Și a căzut cu fața la picioarele Sale, mulțumindu-I Lui. Și acela era samaritis.

17. Și Iisus, răspunzând, a zis: „Nu zece au fost curățiți? Dar cei nouă unde sunt?!”

18. Nu a fost aflat niciunul întorcându-se, ca să dea slavă lui Dumnezeu, afară de străinul acesta?!”.

19. Și Iisus i-a zis lui: „Ridicându-te, mergi! Creștința ta te-a mântuit”.

20. Și întrebat fiind, de către farisei, când vine Împărăția lui Dumnezeu, le-a răspuns lor și a zis: „Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu scrutare.

21. Și nici nu vor zice: «Iată aici!» sau «Iată acolo!». Căci, iată, Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru!”.

22. Și a zis către Ucenicii Săi: „Vor veni zile, când veți pofti să vedeți una dintre zilele Fiului omului, și nu o veți vedea.

23. Și vă vor zice vouă: «Iată aici!» sau «Iată acolo!». Să nu mergeți [cu ei], nici să-i urmați.

24. Căci precum fulgerul, din cel de sub cer întru cel de sub cer strălucește, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa.

25. Dar, mai întâi, este de trebuință ca El să pătimească multe și să fie aruncat afară de neamul acesta.

26. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului.

27. Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ce zi a intrat Noe întru arcă și a venit potopul și au pierit toți.

28. La fel și precum a fost în zilele lui Lot: mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau case.

29. Dar, în ce zi a ieșit Lot din Sodome, a plouat foc și pucioasă din cer și au pierit toți.

30. Iar ca acestea vor fi și în ce zi Fiul omului Se va descoperi pe Sine.

31. În ziua aceea, care va fi pe acoperiș și vasele lui vor fi în casă, să nu coboare să le ia pe ele! Și, la fel, cel care este în câmp, să nu se întoarcă înapoi!

32. Aduceți-vă aminte de femeia lui Lot!

33. Care are să caute să-și mântuie sufletul său, acela îl va pierde pe el, iar care are să-l piardă pe el, acela îl va ține viu pe el.

34. Vă zic vouă, în acea noapte vor fi doi într-un pat: unul va fi luat și celălalt va fi lăsat.

35. Două vor fi măcinând împreună: una va fi luată și cealaltă va fi lăsată”.

36.

37. Și, răspunzând, Ucenicii Îi zic Lui: „Unde va fi aceasta, Doamne?”. Iar El le-a zis lor: „Unde va fi trupul, acolo vor fi adunați și vulturii”.

Capitolul 18

1. Și Iisus a zis lor și o parabolă, că se cuvine a se ruga pururea și a nu obosi,

2. zicând: „Un judecător oarecare era într-o anume cetate, de Dumnezeu netemându-se și de om nerușinându-se.

3. Dar era în cetatea aceea și o văduvă și aceasta venea la el, zicând: «Răzbună-mă dinspre dușmanul meu!».

4. Și judecătorul nu a voit multă vreme să o asculte. Dar, după acestea, judecătorul a zis întru sine: «Iar dacă de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez,

5. cel puțin pentru că îmi pricinuieste ostenală văduva aceasta, o voi răzbuna pe ea, ca să nu mă supere venind până într-un sfârșit»”.

6. Și Domnul a zis: „Auziți ce zice judecătorul nedreptății?

7. Dar Dumnezeu oare nu are să facă răzbunare celor aleși ai Săi, care strigă către El ziua și noaptea, și Care are îndelungă-răbdare întru ei?

8. Vă zic vouă că va face răzbunarea lor în grabă. Însă Fiul omului, când are să vină, oare va afla credință pe pământ?”.

9. Și a zis către unii, care au nădăjduit în ei înșiși că sunt „Drepti” și care îi disprețuiau pe ceilalți, parabola aceasta:

10. „Doi oameni s-au urcat într-un templu ca să se roage. Unul era fariseu, iar celălalt era vameș.

11. Fariseul, stând către sine, acestea se ruga: «Dumnezeule, Îți mulțumesc Ție că nu sunt ca ceilalți oameni, ca cei lacomi, ca cei nedrepți, ca preacurvarii sau ca și acest vameș!

12. Postesc de două ori pe sabbat, dau zeciuială din toate câte câștig».

13. Iar vameșul, departe stând, nu voia nici măcar ochii să-i ridice spre cer, ci bătea întru pieptul său, zicând: «Dumnezeule, fii milostiv mie, celui păcătos!».

14. Vă zic vouă, că acesta a coborât îndreptat întru casa sa decât acela. Căci tot cel care se înalță pe sine va fi smerit, iar cel care se smerește pe sine va fi înălțat”.

15. Și Îi aduceau Lui și prunci, ca de ei să Se atingă. Iar Ucenicii, văzându-i, îi certau pe ei.

16. Dar Iisus, chemându-i pe ei, a zis: „Lăsați copiii să vină către Mine și nu-i opriți pe aceștia! Căci asemenea acestora este Împărăția lui Dumnezeu.

17. Amin zic vouă, cine nu are să primească Împărăția lui Dumnezeu precum copilul, nu are să intre întru ea”.

18. Și L-a întrebat pe El un stăpânitor, zicând: „Învățătorule cel bun, ce făcând eu voi moșteni viața cea de veci?”.

19. Și Iisus i-a zis lui: „De ce Îmi zici Mie că sunt bun? Nimeni nu este bun, afară de unul, Dumnezeu.

20. Ai cunoscut poruncile: Să nu preacurvești, să nu omori, să nu furi, să nu mărturisești mincinos, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta?!”.

21. Și el a zis: „Pe acestea toate le-am păzit din tinerețea mea”.

22. Iar Iisus, auzind acestea, i-a zis lui: „Încă una îți lipsește ție! Vinde toate câte ai și împarte celor săraci și vei avea comoară în cer și vino, urmează-Mi Mie!”.

23. Iar el, auzind acestea, s-a făcut foarte întristat, căci era foarte bogat.

24. Și Iisus, văzându-l pe el făcându-se foarte întristat, a zis: „Cum cu anevoie vor intra, cei având averi, întru Împărăția lui Dumnezeu?”

25. Căci mai ușor îi este cămilei să intre prin urechile acului decât cel bogat să intre întru Împărăția lui Dumnezeu”.

26. Iar cei care au auzit, au zis: „Și cine poate să se mântuie?”.

27. Iar El a zis: „Cele cu neputință la oameni sunt cu putință la Dumnezeu”.

28. Și Petros a zis: „Iată, noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție!”.

29. Și El le-a zis lor: „Amin zic vouă, că nimeni nu este care a lăsat casă sau părinți sau frați sau femeie sau copii pentru Împărăția lui Dumnezeu

30. și care nu are să primească pe cele de multe ori mai multe în vremea aceasta și, în veacul cel viitor, viața cea veșnică”.

31. Și, luându-i pe cei 12, Iisus a zis către ei: „Iată, ne urcăm întru Ierusalim și vor fi împlinite toate cele care au fost scrise prin Profeți Fiului omului!

32. Căci va fi dat neamurilor și va fi batjocorit și va fi chinuit și va fi scuipat

33. și, biciuindu-L, Îl vor omorî pe El. Și a treia zi va învia”.

34. Și ei nimic din acestea nu au înțeles și era cuvântul acesta ascuns de ei și nu le cunoșteau pe cele care se grăiesc.

35. Și a fost, când să Se apropie El întru Ieriho, că un oarecare orb ședea lângă cale cerșind.

36. Și, auzind mulțime trecând, întreba: „Ce oare să fie aceasta?”.

37. Și i-au vestit lui că „Iisus Nazoreosul trece”.

38. Și a strigat, zicând: „Iisuse, fiule al lui David, miluiește-mă!”.

39. Și cei care mergeau înainte îl certau pe el ca să tacă. Dar el cu mult mai mult striga: „Fiule al lui David, miluiește-mă!”.

40. Iar Iisus, stând în loc, a poruncit să-l aducă pe el către Sine. Și orbul, apropiindu-se de El, Iisus l-a întrebat pe el,

41. zicând: „Ce voiești să-ți fac ție?”. Iar el a zis: „Doamne, ca să văd!”.

42. Și Iisus i-a zis lui: „Vezi! Credința ta te-a mântuit pe tine”.

43. Și numaidecât a văzut și Îi urma Lui, slăvind pe Dumnezeu. Și tot poporul, văzând aceasta, a dat laudă lui Dumnezeu.

Capitolul 19

1. Și Iisus, intrând, trecea prin Ieriho.
2. Și iată, era acolo un bărbat numindu-se cu numele Zacheos! Și acesta era întâiul între vameși și el era bogat.
3. Și căuta să vadă cine este Iisus, și nu putea de mulțime, căci era mic de statură.
4. Și, alergând mai înainte, s-a urcat într-un sicomorea, ca să-L vadă pe El. Căci pe acolo avea să treacă.
5. Și cum a ajuns în locul acela, căutând Iisus, l-a văzut pe el și a zis către el: „Zachee, grăbindu-te, coboară! Căci astăzi în casa ta Mi se cuvine să rămân”.
6. Și, grăbindu-se, a coborât și L-a primit pe El bucurându-se.
7. Și, văzându-i, toți cârteau, zicând că „Lângă omul cel păcătos a intrat să poposească”.
8. Dar Zacheos, stând, a zis către Domnul: „Iată, cele jumătate ale averilor mele, Doamne, le dau săracilor! Și dacă pe al cuiva de la cineva l-am smuls, îl dau înapoi împătrit”.
9. Iar Iisus a zis către el că „Astăzi s-a făcut mântuirea casei acesteia, pentru că și el este fiul lui Avraam.
10. Căci Fiul omului a venit să caute și să mântuie pe cel care a fost pierdut”.
11. Și auzind ei acestea, Iisus adăugând, a zis parabolă. Pentru că El aproape era de Ierusalim și acestora li se părea că numaidecât este a se arăta Împărăția lui Dumnezeu.

12. Aşadar a zis: „Un oarecare om de bun neam a mers într-o ţară departe ca să-şi ia sieşi împărăţie şi apoi să se întoarcă.

13. Şi chemând 10 robi ai săi, le-a dat lor 10 mine şi a zis către ei: «Neguţătoriţi până vin!».

14. Dar cetăţenii lui îl urau pe el şi au trimis solie după el, zicând: «Nu voim pe acesta să împărăţească peste noi».

15. Şi a fost, când s-a întors el, luând împărăţia, că le-a zis lor să-i cheme lui pe robii aceia, căroră le-a dat argintul, ca să cunoască cine ce a neguţătorit.

16. Şi a venit cel dintâi, zicând: «Doamne, mina ta a câştigat în plus 10 mine!».

17. Şi el i-a zis lui: «Bine, robule cel bun! Că întru cel mai puţin ai fost cel credincios, fii având putere peste 10 cetăţi!».

18. Şi a venit cel de-al doilea, zicând: «Doamne, mina ta a făcut 5 mine!».

19. Şi i-a zis şi acestuia: «Şi tu fii peste 5 cetăţi!».

20. Şi altul a venit, zicând: «Doamne, iată mina ta, pe care o aveam pusă deoparte în mahramă!

21. Căci m-am temut de tine, că om aspru eşti, care iei ce nu ai pus şi seceri ce nu ai semănat».

22. Şi i-a zis lui: «Din gura ta te voi judeca, robule cel rău! Ştuseşi că eu sunt om aspru, luând ce nu am pus şi secerând ce nu am semănat.

23. Şi pentru ce nu ai dat argintul meu pe masă, ca eu, venind, cu dobândă să-l fac pe el?».

24. Şi celor care au stat le-a zis: «Luaţi de la el mina şi daţi-o aceluia având 10 mine!».

25. Şi i-au zis lui: «Doamne, are 10 mine!».

26. «Căci vă zic vouă că tot celui având i se va da, dar, de la cel neavând, şi ce are se va lua de la el.

27. Dar pe aceștia, pe cei vrăjmași ai mei, pe cei care nu m-au voit să împărățesc peste ei, aduceți-i aici și înjunghiați-i înaintea mea!»”.

28. Și zicând acestea, mergea înainte, suindu-Se întru Ierusalim.

29. Și a fost când S-a apropiat să intre întru Bitsfaghi și întru Bitania, către muntele care se cheamă Eleon, că a trimis doi dintre Ucenicii Săi,

30. zicând: „Mergeți întru satul de dinainte! Întru care, intrând, veți afla un mânz legat, pe care nimeni vreodată dintre oameni nu a stat. Dezlegându-l pe el, aduceți-l!

31. Și dacă cineva are să vă întrebe pe voi: «Pentru ce îl dezlegați?», așa îi veți zice lui, că «Domnul are nevoie de el»”.

32. Și mergând cei care au fost trimiși, au aflat precum le-a zis lor.

33. Și dezlegând ei mânzul, au zis stăpânii lui către ei: „De ce dezlegați mânzul?”.

34. Iar ei au zis: „Domnul are nevoie de el”.

35. Și l-au dus pe el către Iisus. Și aruncând veșmintele lor pe mânz, L-au urcat peste el pe Iisus.

36. Și mergând El, așterneau veșmintele lor întru calea Sa.

37. Și apropiindu-Se El deja către coborâșul muntelui Eleonului, a început toată mulțimea Ucenicilor, bucurându-se, a lăuda pe Dumnezeu cu glas mare pentru toate puterile pe care le-au văzut,

38. zicând: „Binecuvântat este Cel care vine, Împăratul întru numele Domnului! Pacea este în cer și slava Domnului este întru cei preaiună”.

39. Și unii dintre fariseii din mulțime au zis către El: „Învățătorule, ceartă pe Ucenicii Tăi!”.

40. Și, răspunzând, le-a zis lor: „Vă zic vouă că, dacă aceștia au să tacă, pietrele vor striga”.

41. Și când S-a apropiat, văzând cetatea, a plâns-o pe ea,

42. zicând că: „Dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în ziua ta aceasta, cele către pacea ta! Dar acum s-a ascuns de la ochii tăi.

43. Căci vor veni zilele peste tine și cei vrăjmași ai tăi vor împrejmui gard ție și te vor înconjura pe tine și te vor asupri pe tine din toate părțile

44. și te vor arunca la pământ pe tine și pe copiii tăi care sunt în tine și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră. Pentru că nu ai cunoscut vremea cercetării tale”.

45. Și, intrând întru templu, Iisus a început a-i izgoni pe cei care vindeau în el și cumpărau,

46. zicându-le lor: „S-a scris: «Casa Mea este casa rugăciunii»! Dar voi ați făcut din el peșteră de tâlhari”.

47. Și era învățând în fiecare zi în templu. Dar arhieriei și cărturarii și cei dintâi ai poporului căutau să-L piardă pe El.

48. Și nu aflau ce să-I facă, căci tot poporul se atârna de El ascultând.

Capitolul 20

1. Și a fost într-una din zilele acelea, învățând El poporul în templu și binevestind, că au stat asupra Lui preoții și cărturarii, dimpreună cu cei bătrâni,

2. și au zis către El, zicând: „Zi-ne nouă, cu ce putere faci acestea? Sau cine este cel care Ți-a dat Ție puterea aceasta?”.

3. Iar Iisus, răspunzând, a zis către ei: „Vă voi întreba și Eu pe voi un cuvânt și ziceți-Mi Mie:

4. Botezul lui Ioannis era din cer sau de la oameni?!”.

5. Iar ei cugetând întru ei înșiși, ziceau că: „Dacă avem să zicem: «Din cer», va zice: «Pentru ce nu ați crezut lui?».

6. Iar dacă avem să zicem: «De la oameni», tot poporul ne va omorî pe noi cu pietre, căci a crezut că Ioannis este Profet”.

7. Și au răspuns: „Nu știm de unde este”.

8. Și Iisus le-a zis lor: „Nici Eu nu vă zic vouă cu ce putere fac acestea”.

9. Și a început a zice către popor parabola aceasta: „Un om a sădit o vie și a arendat-o pe ea vierilor și a plecat într-o călătorie pentru multe vremuri.

10. Și, la vreme, a trimis către vieri pe robul său, ca din rodul viei să-i dea lui. Dar vierii, bătându-l pe el, l-au trimis deșert.

11. Și a adăugat să trimită alt rob. Dar aceștia, bătându-l și batjocorindu-l, l-au trimis deșert.

12. Și a adăugat să-l trimită pe al treilea. Iar ei și pe acela, rănindu-l, l-au izgonit.

13. Și a zis domnul viei: «Ce am să fac?

Voi trimite pe fiul meu cel iubit. Poate, vă-zându-l pe acesta, se vor rușina».

14. Dar vierii, văzându-l pe el, cugetau întru ei înșiși, zicând: «Acesta este moștenitorul. Veniți, să-l omorâm pe el, ca a noastră să fie moștenirea!».

15. Și, scoțându-l pe el afară din vie, l-au omorât. Așadar, ce va face lor domnul viei?

16. Va veni și îi va pierde pe vierii aceștia și va da via altora”. Și, auzind, au zis: „Să nu fie!”.

17. Dar El, privindu-i pe ei, a zis: „Așadar, de ce s-a scris aceasta: «Piatra pe care au lepădat-o cei care zidesc, aceea s-a făcut întru capul unghiului?»?

18. Tot cel care a căzut pe acea piatră, va fi zdrobit, iar peste care are să cadă, îl va vântura pe el”.

19. Și arhierii și cărturarii căutau să-și pună mâinile peste El în acel ceas, dar s-au temut. Căci au cunoscut că despre ei a zis parabola aceasta.

20. Și, urmărind îndeaproape, au trimis pe cei iscoditori, fățarnicindu-se pe ei înșiși a fi „Drepti”, ca să-L prindă pe El întru cuvânt, ca să-L dea pe El începătoriei și puterii ighemonului.

21. Și L-au întrebat pe El, zicând: „Învățătorule, am cunoscut că drept zici și înveți, și nu iei aminte la fața omului, ci, întru adevăr, calea lui Dumnezeu o înveți:

22. Se cuvine nouă să dăm bir Chesarului sau nu?”.

23. Dar, văzând șiretenia lor, a zis către ei: „De ce Mă ispitiți?

24. Arătați-Mi dinarul! Ce chip și inscripție are?”. Și, răspunzând, au zis: „Ale Chesarului”.

25. Iar El le-a zis lor: „Prin urmare, dați pe cele ale Chesarului Chesarului și pe cele ale lui Dumnezeu lui Dumnezeu!”.

26. Și n-au putut să-L apuce pe El în cuvânt înaintea poporului! Și, minunându-se de răspunsul Său, au tăcut.

27. Dar, apropiindu-se unii dintre sadduchei – care vorbesc împotriva, pentru ei nefiind înviere – L-au întrebat pe El,

28. zicând: „Învățătorule, Mosis a scris nouă, dacă fratele cuiva are să moară, având femeie, și acesta are să moară fără de copii, ca să ia fratele său femeia și să ridice sămânță fratelui său.

29. Așadar, erau 7 frați. Și cel dintâi luând femeie, a murit ca cel fără de copii.

30. Și luând cel de al doilea femeia și acesta a murit ca cel fără de copii.

31. Și, de asemenea, cel de al treilea a luat-o pe ea. Și de asemenea și toți cei 7. Nu au lăsat copii și au murit.

32. Și, mai apoi de toți, a murit și femeia.

33. Așadar, la înviere, a căruia dintre ei este femeia? Căci cei 7 au avut-o pe ea femeie”.

34. Și Iisus, răspunzând, le-a zis lor: „Fiii veacului acestuia se însoară și se mărită.

35. Dar cei care s-au învrednicit să dobândească veacul acela și învierea cea din morți, nici nu se însoară, nici nu se mărită.

36. Căci încă nici să moară nu mai pot. Căci sunt ca Îngerii și sunt fiii lui Dumnezeu, fiind fiii învierii.

37. Iar că cei morți învie, și Mosis a descoperit în rug, când zice: «Pe Domnul Dumnezeu lui Avraam și pe Dumnezeul lui Isaac și pe Dumnezeul lui Iacov».

38. Iar Dumnezeu nu este al celor morți, ci al celor vii. Căci toți cu El trăiesc”.

39. Și, răspunzând unii dintre cărturari, au zis: „Învățătorule, bine ai zis!”.

40. Și nu mai îndrăzneau a-L întreba pe El nimic.

41. Dar Iisus a zis către ei: „Cum zic unii despre Hristos a fi fiul lui David?

42. Iar acesta, David, zice întru cartea psalmilor: «Zis-a Domnul Domnului meu: <Șezi în cele de-a dreapta Mea,

43. până am să pun pe vrăjmașii Tăi scăunel picioarelor Tale!>».

44. Așadar, dacă David Îl numește Domn pe El, atunci cum este fiul său?”.

45. Și, auzind tot poporul, a zis Ucenicilor Săi:

46. „Luați aminte la cărturari, la cei care voiesc a umbla în veșminte și iubind întâmpinările în piețe și scaunele cele dintâi în sinagogi și locurile cele dintâi la cine,

47. care mănâncă casele văduvelor și cu prefăcătorie îndelung se roagă! Aceștia vor lua și mai multă judecată”.

Capitolul 21

1. Și Iisus, privind, i-a văzut pe cei bogați aruncându-și darurile lor într-o vistierie.

2. Dar a văzut și o oarecare văduvă săracă aruncând acolo doi leptoni

3. și a zis: „Cu adevărat vă zic vouă, că văduva aceasta, cea săracă, a aruncat mai mult decât toți.

4. Căci toți aceștia au aruncat într-o daruri lui Dumnezeu din ceea ce lor le prisosește, dar aceasta, din lipsa ei, a aruncat toată avuția pe care o avea”.

5. Și oarecare, zicând despre templu că este cu pietrele cele bune și cu darurile cele sfințite împodobit, Iisus a zis:

6. „Despre acestea pe care le priviți, vor veni zile în care nu va fi lăsată piatra asupra pietrei, care nu va fi nimicită”.

7. Și L-au întrebat pe El, zicând: „Învățătorule, așadar, când vor fi acestea? Și care este semnul, când vor să fie acestea?”.

8. Și El a zis: „Vedeți să nu vă înșelați! Căci mulți vor veni întru numele Meu, zicând că: «Eu sunt» și «Vremea s-a apropiat». Așadar, să nu mergeți după ei.

9. Iar când aveți să auziți de războaie și de lupte, să nu vă înspăimântați! Căci se cuvine ca acestea să fie mai întâi, dar nu va fi numai decît sfârșitul.

10. Atunci”, le zicea lor, „se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție.

11. Și cutremurele cele mari vor fi pe alocuri și vremuri de foamete și molime vor fi și vederi înspăimântătoare și semnele cele mari din cer vor fi.

12. Dar, mai înainte de acestea toate, vor pune mâinile peste voi și vă vor prigoni, dându-vă întru sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la ighemoni pentru numele Meu.

13. Dar aceasta se va întoarce vouă întru mărturie.

14. Așadar, puneți întru inimile voastre a nu vă gândi mai înainte cum să vă apărați!

15. Căci Eu vă voi da vouă gură și înțelepciune, căreia nu vor putea să-i grăiască împotriva și nici să-i stea împotriva toți cei care se împotrivesc vouă.

16. Dar veți fi dați și de către părinți și de cei înrudiți cu voi și de cei prieteni cu voi și de frați și vor omorî dintre voi.

17. Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu.

18. Iar părul din capul vostru nu are să piară.

19. Întru răbdarea voastră dobândiți sufletele voastre!

20. Iar când aveți să vedeți Ierusalimul înconjurat de oști, atunci cunoașteți că s-a apropiat pustiirea lui!

21. Atunci, cei care sunt în Iudea să fugă întru munți! Și cei care sunt în mijlocul lui să plece! Și cei care sunt întru țări să nu intre întru el!

22. Căci zilele răzbunării sunt acelea, ca să se împlinească toate cele care au fost scrise.

23. Dar vai acelor care au în pântece și celor care alăptează în zilele acelea! Căci va fi nevoia cea mare pe pământ și urgia întru poporul acesta.

24. Și vor cădea întru gura sabiei și vor fi robiți întru toate neamurile. Și Ierusalimul va fi călcat de către neamuri, până are să se umple vremurile neamurilor.

25. Și vor fi semnele în soare și în lună și în stele, iar pe pământ va fi chinul neamurilor într-o nedumerire, sunând marea și valul,

26. dându-și sufletul oamenii de frică și de așteptarea celor care vin într-o lume. Căci puterile cerurilor se vor clătina.

27. Și atunci vor vedea pe Fiul omului venind într-o nor cu tăria puterii și a slavei celei multe.

28. Iar începând acestea a fi, îndreptați-vă și ridicați capetele voastre! Fiindcă se apropie răscumpărarea voastră”.

29. Și a zis parabolă acelor: „Vedeți smochinul și toți copacii!

30. Acum, când au să înmugurească, văzându-se aceasta, de la sine știți că deja vara este aproape.

31. Așa și voi, când o să vedeți acestea făcându-se, cunoașteți că aproape este Împărăția lui Dumnezeu!

32. Amin zic vouă că nu are să treacă neamul acesta, până nu au să fie toate.

33. Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu au să treacă.

34. Dar luați aminte la voi înșivă, ca nu cumva să se îngreune inimile voastre într-o îmbuibare și într-o beție și cu grijile vieții și, neașteptat, are să vină peste voi ziua aceea!

35. Căci, precum lațul va veni, peste toți care stau pe fața a tot pământul.

36. Așadar, privegheați în toată vremea, rugându-vă, ca să vă învredniciți să scăpați de toate cele care vor fi și să stați înaintea Fiului omului!”.

37. Și Iisus era învățând în toate zilele în templu. Iar nopțile, ieșind, le petrecea într-o muntele care se cheamă al Măslinilor.

38. Și tot poporul se ridica dis-de-diminează
către El, pentru a-L auzi pe El în templu.

Capitolul 22

1. Și se apropia sărbătoarea azimelor, care se cheamă Paști.

2. Iar arhierii și cărturarii căutau cum să-L omoare pe El, căci se temeau de popor.

3. Și Satanas a intrat întru Iudas, care se cheamă Iscariot, care era din numărul celor doisprezece.

4. Și, mergând, a vorbit cu arhierii și cu căpeteniile, despre cum are să-L dea pe El lor.

5. Și s-au bucurat și s-au înțelese cu el să-i dea argint.

6. Și Iudas a mărturisit și căuta o bună vreme ca să-L dea pe El lor, fără mulțime.

7. Și a venit ziua azimelor, întru care se cuvenea să se jertfească Paștiul.

8. Și Iisus i-a trimis pe Petros și pe Ioannis, zicând: „Mergând, pregătiți nouă Paștiul, ca să mâncăm!”.

9. Iar ei I-au zis Lui: „Unde voiești vom pregăti”.

10. Și El le-a zis lor: „Iată, intrând voi întru cetate, vă va întâmpina pe voi un om purtând un ulcior de apă! Urmați lui întru casa în care intră!

11. Și veți zice stăpânului casei: «Îți zice ție Învățătorul: <Unde este camera de oaspeți, unde să mâncăm Paștiul cu Ucenicii Mei?>».

12. Și acela vă va arăta vouă un foisor mare, așternut. Acolo pregătiți!”.

13. Și, mergând, au aflat precum le-a zis lor și au pregătit Paștiul.

14. Și, când a venit ceasul, a șezut, și cei doisprezece, Apostolii, au șezut împreună cu El.

15. Și Iisus a zis către ei: „Cu poftă am poftit acest Paști ca să mănânc cu voi, înainte ca Eu să pătimesc.

16. Căci vă zic vouă că nu am să mai mănânc din el, până ce are să se îplinească întru Împărăția lui Dumnezeu”.

17. Și, luând potirul, mulțumind, a zis: „Luați-l pe acesta și împărțiți-l vouă!

18. Căci vă zic vouă că nu am să mai beau din rodul viței, până ce are să vină Împărăția lui Dumnezeu.

19. Și, luând pâinea, mulțumind, a frânt și a dat lor, zicând: „Acesta este trupul Meu, care se dă pentru voi. Aceasta faceți întru pomenirea Mea!”.

20. De asemenea a luat și potirul după cină, zicând: „Acest potir este făgăduința cea nouă întru sângele Meu, care se varsă pentru voi.

21. Dar iată, mâna cea care Mă dă pe Mine, cu Mine este la masă!

22. Și Fiul omului merge precum I-a fost rânduit. Dar vai omului aceuia prin care El este dat”.

23. Și aceștia au început a se întreba întru sine, despre cine să fie dintre ei care va să facă aceasta.

24. Dar și ceartă a fost între ei, despre cine pare a fi mai mare între ei.

25. Dar El le-a zis lor: „Împărații neamurilor domnesc peste ele și cei care stăpânesc peste ele binefăcători se cheamă.

26. Dar între voi nu trebuie să fie așa! Ci, cel mai mare între voi să fie ca cel mai mic, iar cel care povățuiește să fie ca cel care slujește!

27. Căci cine este cel mai mare: cel care șade sau cel care slujește? Oare nu este cel care șade? Dar Eu sunt în mijlocul vostru ca Cel care slujește.

28. Iar voi sunteți cei care ați rămas cu Mine întru ispitele Mele.

29. Iar Eu vă făgăduiesc vouă Împărăția, precum S-a făgăduit Mie Tatăl Meu,

30. ca să mâncați și să beți la masa Mea, și veți ședea pe tronuri, judecând cele 12 seminții ale lui Israil”.

31. Iar Domnul a zis: „Simone, Simone, iată, Satanas v-a cerut pe voi, ca să vă cearnă ca pe grâu!

32. Iar Eu m-am rugat pentru tine, ca să nu se sfârșească credința ta. Iar tu, cândva, întorcându-te, întărește pe frații tăi!”.

33. Iar el I-a zis Lui: „Doamne, cu Tine sunt gata și întru temniță și întru moarte să merg!”.

34. Iar El a zis: „Ție îți zic, Petre, nu are să cânte astăzi cocoșul, ca mai înainte de 3 ori să te lepezi zicând că nu Mă cunoști pe Mine!”.

35. Și le-a zis lor: „Când v-am trimis pe voi fără pungă și fără traistă și fără sandale, oare ați avut nevoie de ceva?”. Iar ei au zis: „De nimic”.

36. Atunci le-a zis lor: „Dar acum cel care are pungă să o ia, la fel și traistă! Și cel care nu are, acela își va vinde veșmântul său și își va cumpăra sabie.

37. Căci vă zic vouă că încă și acesta, care a fost scris, trebuie să se împlinească întru Mine: «Și cu cei fărădelege a fost socotit». Căci și cele despre Mine au sfârșit”.

38. Iar ei au zis: „Doamne, iată, săbiile cele două sunt aici!”. Iar El le-a zis lor: „Destul este”.

39. Și, ieșind, a mers după obicei întru muntele Măslinilor. Și I-au urmat Lui și Ucenicii Săi.

40. Și ajungând la locul acela, le-a zis lor: „Rugați-vă să nu intrați întru ispită!”.

41. Și El S-a îndepărtat de ei ca la o aruncare de piatră și, punându-Se pe genunchi, Se ruga,

42. zicând: „Părinte, dacă voiești, să îndepărtezi potirul acesta de la Mine. Dar nu voia Mea, ci a Ta să se facă!”.

43. Și s-a arătat Lui Înger din cer, întărindu-L pe El.

44. Și fiind în agonie, mai îndelung Se ruga. Și s-a făcut sudoarea Lui ca picăturile de sânge coborând pe pământ.

45. Și ridicându-Se de la rugăciune, venind către Ucenici, i-a aflat pe ei dormind de întristare

46. și le-a zis lor: „De ce dormiți? Ridicându-vă, rugați-vă, ca să nu intrați întru ispită!”.

47. Și încă grăind El, iată, mulțimea! Și cel care se cheamă Iudas, unul dintre cei 12, mergea înaintea lor. Și s-a apropiat el de Iisus, ca să-L sărute pe El.

48. Iar Iisus i-a zis lui: „Iuda, cu sărutare dai pe Fiul omului?”.

49. Și văzând cele despre El, care vor fi, Ucenicii I-au zis Lui: „Doamne, dacă vom lovi întru sabie?”.

50. Și unul oarecare dintre ei a lovit pe robul arhiereului și i-a tăiat lui urechea cea dreaptă.

51. Iar Iisus, răspunzând, a zis: „Lăsați, până la acesta!”. Și, atingându-i urechea sa, l-a vindecat pe el.

52. Și Iisus a zis către cei care au venit la El, către arhierei și către căpeteniile templului și către cei mai bătrâni ai poporului: „Ca la un tâlhar ați ieșit, cu săbii și ciomege?”

53. În fiecare zi fiind Eu cu voi în templu, nu ați întins mâinile spre Mine. Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului”.

54. Și, prinzându-L pe El, L-au dus și L-au băgat pe El întru casa arhiereului. Iar Petros Îl urma de departe.

55. Și aprinzându-se focul în mijlocul curții și șezând ei împreună, ședea Petros în mijlocul lor.

56. Și văzându-l pe el o oarecare slujitoare șezând către lumină, și privind asupra lui, a zis: „Și acesta era împreună cu El”.

57. Dar el s-a lepădat de Acesta, zicând: „Femeie, nu L-am cunoscut pe El!”.

58. Și altul, după puțin timp, văzându-l pe el, zicea: „Și tu ești dintre ei”. Iar Petros a zis: „Omule, nu sunt!”.

59. Și, trecând ca un ceas, altul oarecare stăruia, zicând: „Cu adevărat și el era împreună cu Acesta, căci și galileos [galilean] este”.

60. Și Petros a zis: „Omule, nu L-am cunoscut pe Cel despre Care zici!”. Și numaidecât, încă grăind el, a cântat cocoșul.

61. Iar Domnul, întorcându-Se, S-a uitat asupra lui Petros. Și Petros și-a amintit cuvântul Domnului, cum i-a zis lui, că „Mai înainte să cânte cocoșul, de trei ori te vei lepăda de Mine”.

62. Și, ieșind afară, Petros a plâns cu amar.

63. Iar oamenii, cei care Îl țineau pe Iisus, Îl batjocoreau pe El, bătându-L.

64. Și, acoperindu-L pe El, Îl băteau pe El peste față, și Îl întrebau pe El, zicând: „Profețește! Cine este cel care Te-a lovit pe Tine?”.

65. Și multe altele, blasfemiind, ziceau înspre El.

66. Și cum s-a făcut ziuă, s-a adunat împreună presbiterionul poporului, cât și arhieriei și cărturarii, și L-au dus pe El întru sinedrionul lor, zicând:

67. „Dacă Tu ești Hristos, zi-ne nouă!”. Iar Iisus le-a zis lor: „Dacă am să vă zic vouă, nu aveți să credeți.

68. Iar dacă am să vă și întreb, nu aveți să-Mi răspundeți Mie sau să Mă eliberați.

69. De-acum, Fiul omului va fi șezând în cele de-a dreapta ale puterii lui Dumnezeu”.

70. Și toți au zis: „Așadar, Tu ești Fiul lui Dumnezeu?”. Iar El zicea către ei: „Voi ziceți că Eu sunt”.

71. Iar ei au zis: „De ce mărturie încă mai avem nevoie?! Căci noi înșine am auzit-o din gura Sa”.

Capitolul 23

1. Și ridicându-se toată mulțimea lor, L-au dus pe El la Pilatos.

2. Și au început a-L învinui pe El, zicând: „Pe Acesta L-am aflat înșelând poporul și oprind a se da biruri Chesarului, zicând despre Sine a fi Hristos Împăratul”.

3. Iar Pilatos L-a întrebat pe El, zicând: „Tu ești Împăratul iudeilor?”. Iar El, răspunzându-i lui, zicea: „Tu zici”.

4. Iar Pilatos a zis către arhierei și mulțimi: „Nicio vină nu aflu în omul acesta”.

5. Iar ei stăruiau, zicând că „Ațâță poporul, învățând în toată Iudea, începând din Galilea și până aici”.

6. Iar Pilatos, auzind de Galilea, a întrebat dacă omul este galileos [galilean].

7. Și cunoscând că este din stăpânirea lui Irodis, L-a trimis pe El către Irodis, fiind și el în Ierosolimuri [Ierusalimuri] în acele zile.

8. Iar Irodis, văzându-L pe Iisus, s-a bucurat foarte mult. Căci era voind de mult să-L vadă pe El, pentru că a auzit multe despre El. Și nădăjduia să vadă vreun semn făcându-Se de către El.

9. Și-L întreba pe El în cuvinte multe, dar El nimic nu-i răspundea lui.

10. Și stătuseră arhierei și cărturarii, învinuindu-L cu putere pe El.

11. Și Irodis disprețuindu-L pe El, împreună cu soldații săi, și batjocorindu-L, îmbrăcându-L pe El cu veșmântul cel luminos, L-a trimis pe El lui Pilatos.

12. Și Pilatos și Irodis s-au făcut prieteni unul cu altul în acea zi, fiind unul către altul, căci mai înainte erau în vrajbă.

13. Iar Pilatos, chemând împreună pe arhierei și pe stăpânitori și poporul,

14. a zis către ei: „Mi-ați adus mie pe omul acesta, ca înșelând poporul. Și iată, eu înaintea voastră cercetându-L, nicio vină n-am aflat în omul acesta, din cele pe care le aduceți ca învinuiri împotriva Sa!

15. Dar nici Irodis! Căci v-am trimis pe voi către el, și iată: nimic vrednic de moarte nu s-a făcut de către El!

16. Așadar, certându-L pe El, Îl voi elibera”.

17. Dar nevoie era a le elibera lor unul de sărbătoare.

18. Și au strigat cu toții împreună, zicând: „Ia-L pe Acesta, dar eliberează-l nouă pe Barabbas!”.

19. Care, pentru o oarecare răscoală făcută în cetate și pentru ucidere, era aruncat întru temniță.

20. Așadar, Pilatos iarăși a vorbit, voind să-L elibereze pe Iisus.

21. Iar ei strigau, zicând: „Răstignește-L! Răstignește-L pe El!”.

22. Dar el a treia oară a zis către ei: „Dar ce rău a făcut Acesta? Nicio vină de moarte n-am aflat întru El! Așadar, certându-L pe El, Îl voi elibera”.

23. Iar ei stăruiau cu glasuri mari, cerând să-L răstignească pe El. Și se întăreau glasurile lor și ale arhiereilor.

24. Iar Pilatos a hotărât să se facă după cererea lor.

25. Și le-a eliberat lor pe cel aruncat în temniță pentru răscoală și ucidere, pe care îl cereau, iar pe Iisus L-a dat voii lor.

26. Și când L-au dus pe El, l-au apucat pe un anume Simon Chirineos, venit de la câmp, punând asupra lui Crucea, pentru a o duce după Iisus.

27. Și Îi urma Lui mulțime multă de popor, cât și femeile, care și în piept se băteau și Îl plângeau pe El.

28. Dar întorcându-Se Iisus către ele, a zis: „Fiice ale Ierusalimului, nu Mă plângeți pe Mine, ci plângeți-vă pe voi înșivă și pe copiii voștri!

29. Căci iată, vin zilele în care vor zice: «Fericite sunt cele sterpe și pântecele care nu au născut și sânii care nu au alăptat»!

30. Atunci vor începe a zice munților: «Cădeți peste noi!» și dealurilor: «Acoperiți-ne pe noi!».

31. Căci dacă cu lemnul cel umed fac acestea, cu cel uscat ce are să facă?».

32. Și duceau și pe alți doi făcători de rău, împreună cu El, ca să-i omoare.

33. Și când au ieșit la locul care se numește *Căpățână*, acolo L-au răstignit pe El și pe cei făcători de rău, unul în cele de-a dreapta, iar altul în cele de-a stânga Sa.

34. Iar Iisus zicea: „Părinte, iartă-le lor! Căci nu au știut ce fac”. Și împărțind veșmintele Sale, au aruncat sort.

35. Și poporul stătuse privind. Și batjocoreau și arhierii împreună cu ei, zicând: „Pe alții i-a mântuit, să Se mântuie și pe Sine, dacă Acesta este Hristos, Cel ales al lui Dumnezeu!”.

36. Și își băteau joc de El și ostașii, venind și oțet aducându-I Lui

37. și zicând: „Dacă Tu ești Împăratul iudeilor, mântuie-Te pe Tine Însuți!”.

38. Și era și inscripție scrisă deasupra Lui, cu litere ellinice și romaice și ebraice: „Acesta este Împăratul iudeilor”.

39. Iar unul dintre cei care au fost spânzurați pe lemn, dintre cei făcători de rău, Îl blasfemia pe El, zicând: „Dacă Tu ești Hristos, mântuie-Te pe Tine Însuși și pe noi!”.

40. Dar celălalt, răspunzând, îl certa pe el, zicând: „Și nu te temi tu de Dumnezeu, că în aceeași judecată ești?”

41. Și noi pătimim pe drept, căci primim pe cele vrednice de cele pe care le-am făcut. Dar Acesta nimic rău n-a făcut”.

42. Și Îi zicea lui Iisus: „Pomenește-mă, Doamne, când ai să vii întru Împărăția Ta!”.

43. Și Iisus i-a zis lui: „Amin zic ție, astăzi vei fi cu Mine în Paradis!”.

44. Și era ca la ceasul al 6-lea și întuneric s-a făcut peste tot pământul până la ceasul al 9-lea.

45. Și s-a întunecat soarele și s-a sfâșiat catapetasma templului cea din mijloc.

46. Și, strigând cu glas mare, Iisus a zis: „Părinte, întru mâinile Tale Îmi voi încredința duhul Meu!”. Și acestea zicând, Și-a dat duhul.

47. Iar centurionul, văzând ceea ce s-a făcut, a slăvit pe Dumnezeu, zicând: „Într-adevăr, omul acesta drept era!”.

48. Și toate mulțimile, care au venit împreună la vederea aceasta, văzând cele care s-au făcut, bătându-și piepturile lor, se întorceau.

49. Iar toți cei cunoscuți ai Săi stătuseră de parte, cât și femeile care I-au urmat Lui din Galilea, văzând acestea.

50. Și iată, un om cu numele Iosif, sfetnic fiind, un om bun și drept –

51. care nu era consimțind cu sfatul și cu fapta lor – din Arimatea, cetatea iudeilor, și care aștepta și el Împărăția lui Dumnezeu!

52. Acesta, venind la Pilatos, a cerut trupul lui Iisus.

53. Și, dându-l jos pe el, l-a învelit pe el în giulgiu și l-a pus pe el în mormântul cel săpat în piatră, în care nu fusese încă nimeni pus.

54. Și ziua aceea era vineri și sabatul se iva.

55. Și urmând și femeile, care erau venite împreună cu El din Galilea, au văzut mormântul și cum a fost pus trupul Său.

56. Și, întorcându-se, au pregătit aromate și miruri. Iar de sabat s-au liniștit după poruncă.

Capitolul 24

1. Iar în una a sabaturilor, într-o dimineață cea adâncă, au mers la mormânt, ducând aromatele pe care le-au pregătit și unele oarecare erau împreună cu ele.

2. Și au aflat piatra rostogolită de la mormânt.

3. Și, intrând, nu au aflat trupul Domnului Iisus.

4. Și ele au fost în mare nedumerire pentru aceasta. Dar iată, doi bărbați au stat deasupra lor în veșminte strălucind!

5. Iar ele fiind cele înspăimântate și plecându-și fața spre pământ, au zis către ele: „De ce căutați pe Cel viu cu cei morți?

6. Nu este aici, ci a înviat! Aduceți-vă aminte cum v-a spus vouă, încă fiind în Galilea,

7. zicând că Fiul omului se cuvine să Se dea întru mâinile oamenilor celor păcătoși și să Se răstignească, iar în a treia zi să învie!”.

8. Și și-au adus aminte de cuvintele Sale.

9. Și, întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor 11 și tuturor celorlalți.

10. Și erau Maria Magdalini și Ioanna și Maria lui Iacovos și celelalte împreună cu ele, care ziceau acestea către Apostoli.

11. Și cuvintele aceloră au părut înaintea lor ca o prostie și nu credeau lor.

12. Iar Petros, ridicându-se, a alergat la mormânt și, aplecându-se, a văzut giulgiurile singure zăcând. Și s-a dus, minunându-se întru sine de ceea ce s-a făcut.

13. Și iată, doi dintre ei erau mergând în aceeași zi într-un sat, fiind depărtat ca la 60 de stadii de Ierusalim, iar numele aceluia era Emmaus!

14. Și ei vorbeau unul către altul despre toate acestea care s-au întâmplat.

15. Și a fost, pe când vorbeau ei și se întrebau, că Însuși Iisus, apropiindu-Se, mergea împreună cu ei.

16. Dar ochii lor erau ținuți ca să nu-L cunoască pe El.

17. Iar Iisus a zis către ei: „Ce sunt cuvintele acestea, pe care le vorbiți împreună unul către altul, mergând, și de ce sunteți triști?”.

18. Și răspunzând unul, al cărui nume era Cleopas, a zis către El: „Tu singur pribegesti în Ierusalim și nu ai cunoscut pe cele care s-au făcut în acesta în zilele acestea?”.

19. Și Iisus le-a zis lor: „Care?”. Și ei I-au zis Lui: „Cele despre Iisus Nazoreosul, Care a fost om, Profet, Cel puternic în lucru și în cuvânt înaintea lui Dumnezeu și a tot poporul

20. și cum L-au dat pe El arhieriei și stăpânitorii noștri întru judecata morții și L-au răstignit pe El.

21. Iar noi nădăjduiam că El este Cel care va răscumpăra pe Israil. Dar împreună cu toate acestea, aceasta este cea de a treia zi care se face astăzi, de când acestea s-au făcut.

22. Dar și niște femei dintre noi ne-au uimit pe noi, fiind dintre cele care au mers dimineața de vreme la mormânt,

23. și, neaflând trupul Său, au venit zicând că și vedere a Îngerilor au văzut, femei care zic despre El că este viu.

24. Și au mers unii dintre cei împreună cu noi la mormânt și au aflat așa precum și femeile au zis, dar pe El nu L-au văzut”.

25. Și El a zis către ei: „O, cei fără de înțelegere și cei înceți cu inima la a crede în toate cele pe care le-au zis Profetii!

26. Oare nu acestea se cuvenea să pătimească Hristos și să intre într-o slava Sa?”.

27. Și, începând de la Moisis și de la toți Profetii, le tălmăcea lor, în toate Scripturile, cele despre Sine.

28. Și s-au apropiat de satul spre care mergeau, iar El Se făcea ca și cum ar merge mai departe.

29. Și L-au silit pe El, zicând: „Rămâi împreună cu noi, căci spre seară este și s-a plecat ziua!”. Și Iisus a intrat ca să rămână împreună cu ei.

30. Și a fost, când a șezut El împreună cu ei, că luând pâinea a binecuvântat și, frângând, le dădea lor.

31. Iar lor li s-au deschis ochii și L-au cunoscut pe El, dar El S-a făcut nevăzut de la ei.

32. Și au zis unul către altul: „Oare nu era arzând inima noastră într-o noi, când ne grăia nouă pe cale și când ne deschidea nouă Scripturile?”.

33. Și, ridicându-se într-o acel ceas, s-au întors într-o Ierusalim și i-au aflat adunați împreună pe cei 11 și pe cei împreună cu ei,

34. zicând că „Domnul a înviat cu adevărat și S-a arătat lui Simon”.

35. Și ei povesteau cele de pe cale și cum S-a făcut cunoscut lor într-o frângerea pâinii.

36. Iar acestea vorbind ei, Însuși Iisus a stat în mijlocul lor și le-a zis lor: „Pace vouă!”.

37. Iar ei, înspăimântându-se și înfricoșați făcându-se, le părea a vedea un duh.

38. Și Iisus le-a zis lor: „De ce sunteți tulburați și pentru ce gândurile se ridică în inimile voastre?”

39. Vedeți mâinile Mele și picioarele Mele, că Însumi Eu sunt! Pipăiți-Mă și vedeți, că duhul carne și oase nu are, precum Mă vedeți pe Mine având!”.

40. Și acestea zicând, le-a arătat lor mâinile și picioarele Sale.

41. Și încă necrezând ei de bucurie și minunându-se, Iisus le-a zis lor: „Aveți ceva de mâncare aici?”.

42. Iar ei I-au dat Lui o parte de pește fript și dintr-un fagure de miere de albine.

43. Și, luând acestea, Iisus a mâncat înaintea lor.

44. Iar Iisus le-a zis lor: „Acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi încă fiind împreună cu voi, că se cuvenea să se împlinească toate cele care au fost scrise în legea lui Moisis și în Profeți și în Psalmi despre Mine”.

45. Atunci le-a deschis mintea lor, pentru a înțelege Scripturile!

46. Și le-a zis lor că „Așa a fost scris și așa se cuvenea să pătimească Hristos și să învie din morți a treia zi

47. și să se propovăduiască întru numele Său pocăința și iertarea păcatelor întru toate neamurile, începând de la Ierusalim.

48. Iar voi sunteți martorii acestora.

49. Și iată, Eu trimit făgăduința Tatălui Meu întru voi! Iar voi ședeți în cetatea Ierusalimului, până ce aveți să vă îmbrăcați cu putere dintru înălțime!”.

50. Și Iisus i-a scos pe ei afară, până întru Bitania și, ridicându-Și mâinile Sale, i-a binecuvântat pe ei.

51. Și a fost, când i-a binecuvântat El pe ei, că S-a depărtat de ei și Se înălța întru cer.

52. Iar ei, închinându-I-se Lui, s-au întors întru Ierusalim cu bucurie mare

53. și erau pururea întru templu, laudând și binecuvântând pe Dumnezeu. Amin.

BIBLIOTECĂ

Teologie pentru azi

1. *Acatistul Nunții* (35 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/acatistul-nuntii/>
2. *Troparul, Condacul și Acatistul Fericitului Serafim Rose al Platinei* (20 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/troparulcondacul-si-acatistul-fericitului-serafim-rose-al-platinei/>
3. *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului* (335 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/01/lumea-postmoderna-si-depersonalizarea-omului/>
4. *Viața lui Adam și a Evei* (27 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/viata-lui-adam-si-a-evei/>
5. *Teologia îndumnezeirii* (202 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/03/teologia-indumnezeirii/>
6. *Twitter pentru azi (vol. 1)* (32 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/04/twitter-pentru-azi-vol-1-2009/>
7. *Bucuria comuniunii (vol. 1)* (280 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/06/bucuria-comuniunii-vol-1/>

8. *Pelerina Egeria și Cultul ortodox* (60 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/07/pelerina-egeria-si-cultul-ortodox/>

9. *Biblia Satanică* (157 pagini), ca text auxiliar al cărții: *Lumea postmodernă și depersonalizarea omului*.

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/12/biblia-satanica-editie-exclusiv-online-ro/>

10. *Traduceri patristice* (vol. 1) (73 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/19/raduceri-patristice-vol-1-2009/>

11. *Bucuria comuniunii* (vol. 2) (309 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/bucuria-comuniunii-vol-2/>

12. *Fragmentarium* (vol. 1) (126 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/fragmentarium-vol-1/>

13. *Nichita Stănescu. Fenomenul limbii poezesti* (disertație de master) (155 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/10/26/nichita-stanescu-fenomenul-limbii-poezesti/>

14. *Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, Contra ereziilor* (vol. 1) (341 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/03/sfantul-sfintit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-1/>

15. *Bucuria comuniunii* (vol. 3) (248 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/07/bucuria-comuniunii-vol-3/>

16. *Teologia vederii lui Dumnezeu* (252 pagini):
introducere la teza doctorală:

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/teologia-vederii-lui-dumnezeu/>

17. *Vederea lui Dumnezeu în teologia Sfântului Simeon Noul Teolog* (teză doctorală) (287 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/18/vederea-lui-dumnezeu-in-teologia-sfantului-simeon-noul-teolog/>

18. *Sfântul Sfințit Mucenic Irineu al Lyonului, Contra ereziilor (vol. 2)* (457 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/11/23/sfantul-sfantit-mucenic-irineu-al-lyonului-contra-ereziilor-vol-2/>

19. *Bucuria comuniunii (vol. 4)* (449 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2009/12/12/bucuria-comuniunii-vol-4/>

20. *Bucuria comuniunii (vol. 5)* (366 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/02/bucuria-comuniunii-vol-5/>

21. *Fragmentarium (vol. 2)* (270 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/13/fragmentarium-vol-2/>

22. *Cuvinte cu amândouă mâinile* (82 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/01/21/cuvinte-cu-amandoua-mainile-2010/>

23. *Bucuria comuniunii* (vol. 6) (144 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/02/11/bucuria-comuniunii-vol-6/>

24. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 1) (377 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/03/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-1/>

25. *Antim Ivireanul: avangarda literară a Paradisului. Viața și Opera* (teză doctorală) (561 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/10/antim-ivireanul-avangarda-literara-a-paradisului-viata-si-opera-2010/>

26. *Aspecte dogmatice ale imnologiei ortodoxe. Săptămâna Patimilor și Săptămâna Luminată* (teză de licență) (212 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/03/23/saptamana-patimilor-si-saptamana-luminata-teza-de-licenta-2010/>

27. *Bucuria comuniunii* (vol. 7) (315 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/01/bucuria-comuniunii-vol-7/>

28. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 2) (128 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/12/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-2/>

29. *Bucuria comuniunii* (vol. 8) (382 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/04/29/bucuria-comuniunii-vol-8/>

30. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 3) (191 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-3/>

31. *Epilog la lumea veche* (I. 1) (506 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/14/epilog-la-lumea-veche-i-1/>

32. *Twitter pentru azi* (vol. 2) (35 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/25/twitter-pentru-azi-vol-2-2010/>

33. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 4) (388 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/05/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-4/>

34. *Epilog la lumea veche* (I. 2) (378 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/04/epilog-la-lumea-veche-i-2/>

35. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 5) (175 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-5/>

36. *Teologia mântuirii la Sfântul Marcu Ascetul* (disertație de master) (154 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/09/teologia-mantuirii-la-sfantul-marcu-ascetul-2010/>

37. *Bucuria comuniunii (vol. 9) (188 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/20/bucuria-comuniunii-vol-9/>

38. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 6) (130 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/27/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-6/>

39. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 7) (76 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/06/30/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-7/>

40. *Sfântul Epifanie al Salaminei, Despre măsuri și greutate și numere și alte lucruri care sunt în Dumnezeuieștile Scripturi (100 pagini)*
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/07/16/sfantul-epifanie-al-salaminei-despre-masuri-si-greutati-2010/>

41. PS. Acad. Melchisedec Ștefănescu, *Viața și Scrierile lui Grigorie Țamblac* (adaptare a textului ed. din 1884) (138 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/21/ps-acad-melchisedec-stefanescu-viata-si-scrierile-lui-grigorie-tamblac-versiune-adaptata2010/>

42. *Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, Sfătuiri creștine-politice (text adaptat) (33 pagini)*

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/08/29/sfantul-antim-ivireanul-sfatuiri-crestine-politice-2010/>

43. Sfântul Varlaam al Moldovei, *Răspunsul împotriva Catehismului calvin* (text adaptat) (52 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/09/22/sfantul-varlaam-al-moldovei-raspunsul-impotriva-catehismului-calvin-2010/>

44. *Traduceri patristice (vol. 2)* (347 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/06/traduceri-patristice-vol-2/>

45. PS Damaschin Dascalul, *Învățăături pentru șapte Taine* (text transliterat și adaptat) (27 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/10/26/ps-damaschin-dascalul-invataaturi-pentru-sapte-taine-2010/>

46. Dorin Streinu, *Opere alese, vol. I, Despre mine însumi (Jurnal de scriitor. Fragmente)* (526 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2010/12/12/dorin-streinu-opere-alese-vol-i-2010/>

47. *Traduceri patristice (vol. 3)* (288 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/02/traduceri-patristice-vol-3/>

48. Dorin Streinu, *Opere alese (vol. 2)* (160 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/07/dorin-streinu-opere-alese-vol-2/>

49. *Epilog la lumea veche (I. 3)* (256 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/08/epilog-la-lumea-veche-i-3/>

50. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (237 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/01/31/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-1/>

51. *Cuvintele duhovnicești (vol. 1)* (390 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/02/12/cuvintele-duhovnicesti-vol-1/>

52. *Bucuria vine de departe* (carte dialogică cu Prof. Otilia Kloos) (55 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/21/bucuria-vine-de-depart-2011/>

53. *Cuvintele duhovnicești (vol. 2)* (558 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/03/26/cuvintele-duhovnicesti-vol-2/>

54. *A vedea și a fi văzut (vol. 1)* (460 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/04/16/a-vedea-si-a-fi-vazut-vol-1/>

55. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete (vol. 8)* (549 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/06/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-8/>

56. *Praedicationes (vol. 1)* (199 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/06/20/praedicationes-vol-1/>

57. *Twitter pentru azi* (vol. 3) (26 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/07/31/twitter-pentru-azi-vol-3/>

58. *Evanghelia după Matei* (112 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/08/11/evanghelia-dupa-matei/>

59. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 3) (214 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/10/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-3/>

60. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 4) (129 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/05/dorin-streinu-opere-alese-vol-4/>

61. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 5) (283 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/21/dorin-streinu-opere-alese-vol-5/>

62. *Studii de poezie pașoptistă* (82 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/11/28/studii-de-poezie-pasoptista-2011/>

63. *Fericitul Ilie văzătorul de Dumnezeu, Opere complete* (vol. 9) (225 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2011/12/16/fericitul-ilie-vazatorul-de-dumnezeu-opere-complete-vol-9/>

64. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 6) (209 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/01/14/dorin-streinu-opere-alese-vol-6/>

65. *Statistici. Concluzii. Sublinieri. Lucruri văzute de-aproape* (121 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/02/18/statistici-concluzii-sublinieri-lucruri-vazute-de-aproape/>

66. *Predicile din Săptămâna Mare* (25 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/04/13/predicile-din-saptamana-mare/>

67. *Despre omul Împărăției* (190 pagini). Este al 10-lea volum și ultimul al *Operele complete* ale Fericitului Ilie văzătorul de Dumnezeu.

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/05/29/despre-omul-imparatiei/>

68. *Țiganiada: tradiție și inovație. Aventura scriiturii și canonul literar românesc* (111 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/07/19/tiganiada-traditie-si-inovatie/>

69. *Praedicationes* (vol. 2) (253 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/08/07/praedicationes-vol-2/>

70. *Twitter pentru azi* (vol. 4) (30 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/10/10/twitter-pentru-azi-vol-4/>

71. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 1) (251 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/11/21/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-1/>

72. *Praedicationes* (vol. 3) (337 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/10/p-raedicationes-vol-3/>

73. *Epilog la lumea veche* (I. 4) (247 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2012/12/22/epilog-la-lumea-veche-i-4/>

74. *Praedicationes* (vol. 4) (352 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/09/p-raedicationes-vol-4/>

75. *Praedicationes* (vol. 5) (366 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/01/27/p-raedicationes-vol-5/>

76. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 2) (261 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/07/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-2/>

77. *Praedicationes* (vol. 6) (308 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/03/29/p-raedicationes-vol-6/>

78. *Creatori de limbă și de viziune poetică în literatura română* (vol. 1) (228 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/06/15/c-reatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-in-literatura-romana-vol-1/>

79. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 3) (308 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/07/31/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-3/>

80. *Bucuria comuniunii* (vol. 10) (356 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/21/bucuria-comuniunii-vol-10/>

81. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 7) (241 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/09/23/dorin-streinu-opere-alese-vol-7/>

82. *Vorbiri de Facebook* (vol. 1) (508 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2013/10/20/vorbiri-de-facebook-vol-1/>

83. *Epilog la lumea veche I. 1 (ediția a doua)* (862 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/11/epilog-la-lumea-veche-i-1-editia-a-doua/>

84. *Praedicationes* (vol. 7) (619 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/16/paedicationes-vol-7/>

85. *Bucuria comuniunii* (vol. 11) (361 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/01/31/bucuria-comuniunii-vol-11/>

86. *Atenție teologică* (216 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/03/04/atenție-teologica/>

87. *Interviuri de conștiință [vol. 1]* (367 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/04/21/interviuri-de-constiinta-vol-1/>

88. *Twitter pentru azi (vol. 5)* (59 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/21/twitter-pentru-azi-vol-5/>

89. *Vezi ceea ce ești (vol. 1)* (80 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/24/vezi- ceea-ce-esti-vol-1/>

90. *Fragmentarium (vol. 3)* (388 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/05/26/fragmentarium-vol-3/>

91. *Vezi ceea ce ești (vol. 2)* (94 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/02/vezi- ceea-ce-esti-vol-2/>

92. *Trei poeți și-un început de secol* (280 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/13/trei-poeti-si-un-inceput-de-secol/>

93. *Vezi ceea ce ești (vol. 3)* (99 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/20/vezi- ceea-ce-esti-vol-3/>

94. *Studii de Teologie Dogmatică Ortodoxă (vol. 2)* (305 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/25/studii-de-teologie-dogmatica-ortodoxa-vol-2/>

95. *Studii literare (vol. 1)* (447 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/06/29/studii-literare-vol-1/>

96. *Vezi ceea ce ești (vol. 4)* (101 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/05/vezi- ceea-ce-esti-vol-4/>

97. *Traduceri patristice (vol. 4)* (427 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/07/10/traduceri-patristice-vol-4/>

98. *Praedicationes (vol. 8)* (510 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/08/15/praedicationes-vol-8/>

99. *The Sight of God in the Theology of Saint Symeon the New Theologian* (first book in english; my doctoral thesis) (499 pages)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/09/15/the-sight-of-god-in-the-theology-of-saint-symeon-the-new-theologian/>

100. *Vorbiri de Facebook (vol. 2)* (393 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/07/vorbiri-de-facebook-vol-2/>

101. *Istoria începe de oriunde o privești (vol. 4)* (441 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/20/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-4/>

102. *Mâncăruri românești cu gust* (27 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/27/mancaruri-romanesti-cu-gust/>

103. *Acatistul Sfinților pomeniți pe 31 octombrie* (27 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/29/acatistul-sfintilor-pomeniti-pe-31-octombrie/>

104. *Studiu despre Viața Sfântului Macarie Romanul* (68 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/10/31/studiu-despre-viata-sfantului-macarie-romanul/>

105. *Fragmentarium [vol. 4]* (502 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/11/29/fragmentarium-vol-4/>

106. *Luceafărul. Comentariu literar* (156 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/18/luceafarul-comentariu-literar/>

107. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 8) (216 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2014/12/30/dorin-streinu-opere-alese-vol-8/>

108. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 1]* (283 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/08/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-1/>

109. Pr. Prof. Acad. Dr. Dumitru Popescu, *Dumnezeu e viu și prezent în lume prin slava Sa* (132 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/15/dumnezeu-e-viu-si-prezent-in-lume-prin-slava-sa/>

110. Sfântul Apostol Pavel, *Epistola către Efeseni* (26 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/20/epistola-catre-efeseni/>

111. *Cartea Sfântului Profet Ionas* (13 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/21/cartea-sfantului-profet-ionas/>

112. *Cele 3 Epistole catolice ale Sfântului Apostol Ioannis* (25 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/23/cele-3-epistole-catolice-ale-sfantului-apostol-ioannis/>

113. *Epistola catolică a Sfântului Apostol Iacovos, fratele Domnului* (20 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/01/30/epistola-catolica-a-sfantului-apostol-iacovos-fratele-domnului/>

114. *Cartea Sfântului Profet Ioil* (17 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/04/cartea-sfantului-profet-ioil/>

115. *Cărțile Sfinților Profeți Avdiu și Angheos* (16 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/10/cartile-sfintilor-profeti-avdiu-si-angheos/>

116. *Epistola către Filippeni a Sfântului Apostol Pavlos* (19 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/13/epistola-catre-filippeni-a-sfantului-apostol-pavlos/>

117. *Cântarea Cântărilor* (40 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/02/18/cantarea-cantarilor/>

118. *Evanghelia după Marcos* (130 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/03/22/evanghelia-dupa-marcos/>

119. *Epilog la lumea veche I. 2 (ediția a doua)* (952 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/05/16/epilog-la-lumea-veche-i-2-editia-a-doua/>

120. *Teologia Dogmatică Ortodoxă (vol. 1)* (397 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/12/teologia-dogmatica-ortodoxa-vol-1/>

121. *Praedicationes (vol. 9)* (675 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/06/29/praedicationes-vol-9/>

122. *Creatori de limbă și de viziune poetică [vol. 2. 2]* (303 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/07/07/creatori-de-limba-si-de-viziune-poetica-vol-2-2/>

123. *Cartea Sfântului Profet Naum* (14 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/09/09/cartea-sfantului-profet-naum/>

124. *Epistola către Galatei* (25 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/10/epistola-catre-galatei/>

125. *Cartea Sfântului Profet Amvacum* (14 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/10/21/cartea-sfantului-profet-amvacum/>

126. *Epistola către Colossei* (20 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/08/epistola-catre-colossei/>

127. *Eminescu: între modernitate și tradiție. Importanța tradiției literare și spirituale românești pentru viziunea romantică eminesciană* (teză post-doctorală) (884 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/11/16/eminescu-intre-modernitate-si-traditie/>

128. *Traduceri patristice* (vol. 5) (455 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2015/12/06/traduceri-patristice-vol-5/>

129. *Istoria începe de oriunde o privești* (vol. 5) (289 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/12/istoria-incepe-de-oriunde-o-privesti-vol-5/>

130. *Praedicationes* (vol. 10) (627 de pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/01/23/praedicationes-vol-10/>

131. *Twitter pentru azi* (vol. 6) (100 de pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/twitter-pentru-azi-vol-6/>

132. *Vorbiri de Facebook* (vol. 3) (190 de pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-3/>

133. *Evanghelia după Ioannis* (129 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/evanghelia-dupa-ioannis/>

134. *Cartea Sfântului Profet Sofonias* (32 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/05/10/cartea-sfantului-profet-sofonias/>

135. *11 elegii (comentariu literar)* (157 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/1-elegii-comentariu-literar/>

136. *Epistola întâia către Timoteos* (41 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-intaia-catre-timoteos/>

137. *Epistola a doua către Timoteos* (37 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/06/15/epistola-a-doua-catre-timoteos/>

138. *Despre nimic* (conferință online) (54 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/07/27/despre-nimic-conferinta-online/>

139. *Cântările* (57 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/12/cantarile/>

140. *Sfântul Sfințit Mucenic Antim Ivireanul, Didahiile* (prima ediție actualizată) (350 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/08/25/sfantul-sfintit-mucenic-antim-ivireanul-didahiile-prima-editie-actualizata/>

141. *Praedicationes* (vol. 11) (698 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/19/p-raedicationes-vol-11/>

142. *Parimiele lui Salomon* (117 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/10/29/parimiele-lui-salomon/>

143. *Studii literare* (vol. 2) (162 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/05/studii-literare-vol-2/>

144. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 5. Emil Botta (239 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/21/epilog-la-lumea-veche-vol-i-5-emil-botta/>

145. Sfântul Împărat Salomon, *Ecclisiastis* (59 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/11/23/ecclisiastis/>

146. *Mântuirea este eclesială* (conferință online) (54 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2016/12/19/mantuirea-este-eclesiala-conferinta-online/>

147. Dorin Streinu, *Opere alese* (vol. 9) (270 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/01/20/dorin-streinu-opere-alese-vol-9/>

148. *Praedicationes* (vol. 12) (571 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/02/11/p-raedicationes-vol-12/>

149. *Psalmmii* (ediția LXX) (329 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/04/psalmii-editia-lxx/>

150. *Psalmmii liturgici* (299 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/03/05/psalmii-liturgici/>

151. *Epilog la lumea veche* (vol. I. 6). Nichita Stănescu (759 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/06/01/epilog-la-lumea-veche-vol-i-6-nichita-stanescu/>

152. *Praedicationes* (vol. 13) (530 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/07/10/p-raedicationes-vol-13/>.

153. *Twitter pentru azi* (vol. 7) (254 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/08/30/twitter-pentru-azi-vol-7/>.

154. *Epilog la lumea veche*, vol. I. 3 (ediția a doua) (699 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/02/epilog-la-lumea-veche-vol-i-3-editia-a-doua/>.

155. *Cartea Sfântului Profet Iov* (144 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/03/c-artea-sfantului-profet-iov/>.

156. *Studii literare* (vol. 3) (157 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/10/23/studii-literare-vol-3/>.

157. *Maturizarea poeziei* (173 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/11/05/maturizarea-poeziei/>.

158. *Înțelepciunea lui Salomon* (86 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2017/12/16/ințelepciunea-lui-salomon/>.

159. *Viețile Sfinților (vol. I)* (461 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/16/vietile-sfintilor-vol-i/>

160. *Vorbiri de Facebook (vol. 4)* (337 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/03/22/vorbiri-de-facebook-vol-4/>

161. *Praedicationes (vol. 14)* (658 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/05/02/praedicationes-vol-14/>

162. *Întrebări și răspunsuri teologice (vol. 1)* (319 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/06/18/intrebări-si-răspunsuri-teologice-vol-1/>

163. *Studii literare (vol. 4)* (326 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/07/01/studii-literare-vol-4/>

164. *Înțelepciunea lui Sirah* (192 pagini)
<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/10/04/ințelepciunea-lui-sirah/>

165. *Înțelepciunea lui Sirah (ediția liturgică)* (151 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/08/ințelepciunea-lui-sirah-editia-liturgica/>

166. *În ajutorul tău* (151 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/10/in-ajutorul-tau/>

167. *Twitter pentru azi (vol. 8)* (127 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/twitter-pentru-azi-vol-8/>

168. *Studii literare (vol. 5)* (184 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2018/12/16/studii-literare-vol-5/>

169. *Psalmii lui Salomon (ediția științifică)* (71 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/20/psalmii-lui-salomon-editia-stiintifica/>

170. *Psalmii lui Salomon (ediția liturgică)* (62 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/01/22/psalmii-lui-salomon-editia-liturgica/>

171. *Studii literare (vol. 6)* (105 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/03/21/studii-literare-vol-6/>

172. *Evangelia după Lucas* (173 pagini)

<https://www.teologiepentruazi.ro/2019/04/11/evangelia-dupa-lucas/>



Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

© *Teologie pentru azi*
Toate drepturile rezervate